

ด่วนที่สุด

ที่ ยธ 0904/ 0364๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 2600
วันที่ 3 พ.ค. 2548 เวลา 1.52

(ลง) ๑/๔๔
๑๖ ๑ ๑๖
๑.๑๖ ๑๖

กระทรวงยุติธรรม

ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี 11120

๑ พฤษภาคม 2548

เรื่อง รายงานผลการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา
ครั้งที่ 11

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง 1. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0205/ว(ล) 11599

ลงวันที่ 11 กันยายน 2545

2. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2548

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สรุปผลการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรม
ทางอาญา ครั้งที่ 11

2. ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ฉบับภาษาอังกฤษ พร้อมคำแปล

3. รายงานของประเทศไทยในการประชุมสหประชาชาติฯ พร้อมซีดีรอม

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2545 มอบหมายให้
กระทรวงยุติธรรมรับผิดชอบในการเตรียมการจัดประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม
และความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2548 รับทราบ
การดำเนินงานเพื่อเตรียมการจัดประชุมดังกล่าวของกระทรวงยุติธรรมแล้ว นั้น

กระทรวงยุติธรรมขอเรียนว่าการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกัน
อาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ตั้งแต่วันที่ 18-25 เมษายน 2548 ณ
ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปด้วยความเรียบร้อยแล้ว จึงขอสรุปผล
การประชุมดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. พิธีเปิดการประชุมในวันที่ 18 เมษายน 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จแทนพระองค์มาทรง
เป็นเกียรติแก่การประชุมและพระราชทานพระราชดำรัสแก่ผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งในโอกาสนี้สมเด็จพระ
เจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภาได้ร่วมเสด็จด้วย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต่างปลาบปลื้มใน
พระมหากรุณาธิคุณ

/2. สรุป...

2. สรุปภาพรวมการประชุม

2.1 ผู้เข้าร่วมประชุมและบรรยากาศการประชุม มีผู้เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ทั้งสิ้นจำนวน 3,221 คน จาก 132 ประเทศ ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ด้านกระบวนการยุติธรรมระดับสูง บุคคลที่มาจากองค์กรอื่นที่มีหน่วยงานของรัฐ นักวิชาการ เป็นต้น ถือเป็นการประชุมที่มีผู้เข้าร่วมประชุมสูงสุดนับแต่มีการจัดประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมในลักษณะนี้ โดยจำนวนนี้มีประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี และรัฐมนตรีมาร่วมประชุม จำนวน 72 คน

2.2 เนื้อหาและรูปแบบของการประชุม

เนื้อหาของการประชุมสหประชาชาติครั้งที่ 11 นี้ได้กำหนดกรอบการประชุมภายใต้หัวข้อ “การผนึกกำลังและการโต้ตอบ : การดำเนินกลยุทธ์ร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา” (Synergies and responses: strategic alliances in crime prevention and criminal justice) ส่วนเนื้อหาที่จะนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน เช่น ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย การคอร์รัปชัน การฟอกเงิน อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุน อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมเมือง ทั้งนี้ รวมไปถึงการสร้างมาตรฐานและการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาด้วย

สำหรับรูปแบบการประชุมนั้น การประชุมครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น 8 วัน ระหว่างวันที่ 18- 25 เมษายน 2548 โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง

การประชุมช่วงแรกระหว่างวันที่ 18-22 เมษายน 2548 เป็นการประชุมทั่วไป โดยแบ่งประเภทการประชุมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) การประชุมเต็มคณะ (Plenary session) ซึ่งที่ประชุมได้เลือกนายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานการประชุม โดยมีการประชุมใน 5 หัวข้อ ได้แก่ มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ , ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายและเครือข่ายการก่อการร้ายรวมทั้งอาชญากรรมอื่นๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานองค์กรสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม , คอร์รัปชัน: ภัยคุกคามและแนวโน้มในศตวรรษที่ 21 , อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน: ความท้าทายต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และมาตรฐานของสหประชาชาติ : 50 ปีของการสร้างมาตรฐานในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

(2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) มี 6 หัวข้อ ได้แก่ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดน , การส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวมถึงกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ , ยุทธศาสตร์และ
/คอร์รัปชัน...

แนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิผลในการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะประเด็นอาชญากรรมเมืองและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง , มาตรการในการต่อสู้กับการก่อการร้ายภายใต้กรอบกฎหมายและพิธีสารระหว่างประเทศ มาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรวมถึงการฟอกเงิน และมาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

(3) การประชุมคู่ขนาน (Ancillary meeting) มีการประชุมรวมทั้งสิ้น 36 หัวข้อ ซึ่งมีหัวข้อการประชุมหลากหลาย เช่น การพัฒนาระบบเรือนจำ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นเหยื่อและพยาน เป็นต้น

การประชุมช่วงที่ 2 ระหว่างวันที่ 23-25 เมษายน 2548 เป็นการประชุมในระดับสูง (High Level Segment) ซึ่งจะเป็นการประชุมของผู้นำในระดับสูงตั้งแต่รัฐมนตรีขึ้นไป โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างหลากหลาย ทั้งจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว กำลังพัฒนา และกลุ่มประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บรรยากาศการประชุมเป็นการเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ โดยไม่มีประเด็นข้อโต้แย้งที่รุนแรง ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ได้รับความเห็นพ้อง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นส่วนมาก

2.3 บทบาทของประเทศไทยในการประชุม

ประเทศไทยเสนอเรื่องสำคัญในหลายเรื่องซึ่งเป็นที่มาของปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ด้วย เช่น การแก้ไขปัญหายาเสพติด การจำกัดสารตั้งต้นในเรื้อยยาเสพติด เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อแก้ปัญหาที่มาของอาชญากรรม การส่งเสริมการต่อต้านการก่อการร้าย กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice) การแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ ที่เกี่ยวกับการโจรกรรมวัตถุโบราณ และการลักลอบขนย้ายสัตว์หายาก เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดทำหนังสือรายงานของประเทศไทยฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมซีดีรอม เพื่อรายงานสถานการณ์และการพัฒนาของกระบวนการยุติธรรมไทยในปัจจุบันให้ผู้เข้าร่วมประชุมทราบและเป็นข้อมูลประกอบการประชุมด้วย

2.4 ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration)

เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมทั้งสองช่วงแล้ว ได้มีการสรุปผลการประชุมในแต่ละส่วนให้ที่ประชุมทราบ และมีการแถลงปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) รวม 35 ข้อ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

(1) การปรับปรุงมาตรการโต้ตอบอาชญากรรมและการก่อการร้าย เรียกร้องให้มีการให้สัตยาบันอนุสัญญาต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ต่อต้านการคอร์รัปชัน และต่อต้านการก่อการร้าย การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา การรวบรวมและแบ่งปันข้อสารสนเทศ เกี่ยวกับอาชญากรรมและการก่อการร้ายและมาตรการต่อต้านที่มีประสิทธิภาพ ยึดมั่น

/ใน...

ในหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการของรัฐและทรัพย์สินของรัฐในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ การพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสถาบันความยุติธรรมทางอาญาที่เที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมต่อบุคคลที่ถูกคุมขังก่อนและหลังมีคำพิพากษา ขอมรับบทบาทของบุคคลและกลุ่มบุคคลนอกภาครัฐ ตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านอาชญากรรม

(2) การป้องกันอาชญากรรม ใช้กลยุทธ์การป้องกันอาชญากรรมเพื่อจัดการกับมูลเหตุและปัจจัยเสี่ยงของอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ

(3) องค์การอาชญากรรม ขอมรับความสำคัญของการต่อต้านองค์การอาชญากรรมในเรื่องการลักและค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและการค้าสัตว์และพืชประจำถิ่น โดยคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดให้มีมาตรการและสร้างกลไกในทางปฏิบัติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการลักพาตัวและการค้ามนุษย์ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองต่อเหยื่ออาชญากรรมที่เกี่ยวกับการลักพาตัวและการค้ามนุษย์

(4) การต่อต้านการก่อการร้าย การให้สัตยาบันและการอนุวัติการตามตราสารระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการก่อการร้ายด้วยอาวุธนิวเคลียร์ การร้องขอความช่วยเหลือทางด้านวิชาการต่อสหประชาชาติเพื่อให้สัตยาบันการอนุวัติการ

(5) การต่อต้านการคอร์รัปชัน การลงนามให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน การบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการสาธารณะทรัพย์สินสาธารณะ และหลักนิติธรรม การส่งเสริมวัฒนธรรมในการยึดถือหลักคุณธรรมและการตรวจสอบได้ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน การสร้างมาตรการในการได้คืนซึ่งทรัพย์สิน

(6) การค้ายาเสพติด เสริมสร้างความเข้มแข็งในความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อต้านอาชญากรรมประเภทนี้ซึ่งอยู่ในลักษณะองค์การอาชญากรรม

(7) อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ การเพิ่มความร่วมมือในการป้องกัน การสืบสวน สอบสวนและการดำเนินคดี รวมถึงความร่วมมือภาคเอกชนในการต่อต้านอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

(8) อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รวมถึงการฟอกเงิน เสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบาย มาตรการและสถาบันเพื่อการปฏิบัติระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งการต่อต้านการฉ้อโกงโดยใช้เอกสารและข้อมูลส่วนบุคคลปลอม โดยเฉพาะการใช้เอกสารการเดินทางโดยฉ้อฉล โดยปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ มาตรการรักษาความปลอดภัย การตรวจกฎหมายภายในประเทศที่เหมาะสมเพื่อ

(9) มาตรฐานและแบบแผนการจัดการทัณฑ์สถานและนักโทษ พัฒนาและจัดให้มีมาตรการและแนวทางเพื่อทำให้มั่นใจว่าปัญหาโรคเอดส์/เอชไอวี/เอดส์ ภายในทัณฑสถานได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ

(10) กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน การสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นเหยื่ออาชญากรรมและเด็กที่ทำผิดกฎหมายอย่างได้มาตรฐาน

(11) กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การพัฒนาต่อไปซึ่งโครงการ วิธีการ และนโยบายในเรื่องกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และมาตรการทางเลือกแทนการฟ้องคดีอาญา

(12) การคุ้มครองพยานและเหยื่ออาชญากรรม การให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองพยานและเหยื่อของอาชญากรรมและการก่อการร้ายทั้งทางด้านกฎหมายและด้านการเงิน

(13) การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรม การปรับกฎหมายภายในเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ

(14) บทส่งท้าย ป้องกันการแพร่ขยายของอาชญากรรมเมือง การปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของการบังคับใช้กฎหมายและศาล และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและประชาสังคม

(15) ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ ขอขอบคุณประชาชนและรัฐบาลไทย สำหรับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและไม่ตรีจิตต่อผู้เข้าร่วมประชุม และสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกในการประชุมที่ดีเยี่ยม

2.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุม

(1) ประโยชน์ต่อสังคมโลก การประชุมครั้งนี้จะมีผลต่อความผาสุกของประชาคมโลกโดยรวมในอันที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ ในระดับระหว่างประเทศ โดยนำไปสู่เป้าหมายทำให้โลกปลอดอาชญากรรมมากที่สุด (Safer world less crime) ซึ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นเช่น

- เป็นการสร้างเวทีให้ประเทศต่างๆ ได้นำความรู้ที่เกิดขึ้นมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และความพยายามในการหาวิธีเพื่อหาทางออกร่วมกันในปัญหาของอาชญากรรม

- มีการนำเสนอมาตรการในการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งมาตรการในการให้ความร่วมมือกันในระดับประเทศอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งย่อมเป็นประโยชน์ต่อประเทศต่างๆ ที่จะรับนำกลับไปใช้เพื่อเป็นมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้

- การเรียกร้องให้มีการให้สัตยาบันแก่นุสัญญาในการต่อต้านอาชญากรรมในอนุสัญญาต่างๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการป้องกันปราบปรามบังเกิดผลขึ้นอย่างจริงจัง

- ผู้นำของประเทศต่างๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับสูงจะได้ทำความรู้จักกัน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดเครือข่ายในการทำงานร่วมกันในระดับนานาชาติต่อไปในอนาคต

(2) ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับ ประเทศไทยได้รับประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ได้แก่

ประโยชน์โดยตรง

- ประเทศไทยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมาก รวมทั้งได้รับทราบประสบการณ์ใหม่ๆ หลายประการจากต่างประเทศ ซึ่งในบางเรื่องยังเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่น การขโมยความเป็นตัวตน (Identity Theft) ที่ได้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในหลายประเทศ ซึ่งความรู้เหล่านี้ย่อมนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาหรือรับมือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นต่อไปในประเทศไทย

- เป็นเวทีสำคัญของประเทศไทยที่จะได้แสดงบทบาทความเป็นผู้นำในด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรม และได้แสดงให้เห็นถึงความตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประเทศไทยที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกในการป้องกันและปราบปรามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะเป็นภาพพจน์ที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศในการแสดงออกถึงพัฒนาการกระบวนการยุติธรรมของไทย

- ทำให้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีโอกาสเข้าร่วมการประชุมระดับโลก และได้รับรู้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน รวมทั้งได้มีโอกาสสร้างเครือข่ายกับเพื่อนร่วมงานที่มาจากต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมไทยดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ประเทศไทยมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานและการพัฒนาด้านกระบวนการยุติธรรมที่เป็นสากลมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์โดยอ้อม

- การเจรจาระหว่างประเทศต่างๆ โดยการพูดคุยหารือกันอย่างไม่เป็นทางการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของประเทศต่างๆ อันจะทำให้เกิดความร่วมมือกันต่อไปในอนาคต

- ประเทศไทยได้แสดงศักยภาพและความพร้อมในการจัดการประชุมระดับโลกทั้งในเชิงเนื้อหาและพิธีการ

- การประชาสัมพันธ์สภาพกระบวนการยุติธรรมของไทย โดยจัดให้มีการนำผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ เข้าเยี่ยมชมกิจการในด้านกระบวนการยุติธรรมของไทย ทำให้เห็นว่ากระบวนการยุติธรรมไทยมีมาตรฐานที่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับได้ในระดับนานาชาติ

- การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยและนารายได้ของรัฐ โดยมีการนำผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ เยี่ยมชมสถานที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร เช่น พระบรมมหาราชวัง ทำให้ชาวต่างชาติได้เห็นถึงขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมและชื่อของมีค่าของประเทศไทย

2.6 การจัดงานเลี้ยงรับรองของประเทศไทย

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมไทยและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ นายกรัฐมนตรีได้ให้เกียรติเป็นประธานงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมที่หอประชุมกองทัพเรือ โดยมีการจัดงานแสดงวัฒนธรรมไทยทั้ง 4 ภาค และการแสดงโขนในเรื่อง “ธรรมาธรรมะสงคราม” ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเป็นโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เห็นถึงทัศนียภาพริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาและพระบรมมหาราชวังซึ่งมีความสวยงามและเป็นสัญลักษณ์ของประเทศด้วย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต่างมีความประทับใจในประเทศไทยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทย เช่น กระทรวงยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้จัดงานเลี้ยงรับรองแก่ผู้เข้าร่วมประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตนเองโดยได้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของประเทศไทยในงานเลี้ยงต่างๆ ด้วย

2.7 การรักษาความปลอดภัย

กระทรวงยุติธรรมได้ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง จัดระบบรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดีมีมาตรฐานเดียวกับระดับการรักษาความปลอดภัยของการประชุมเอเปคที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ มีการจัดตั้งศูนย์บัญชาการส่วนหน้าในบริเวณโรงงานยาสูบและจัดตำรวจรักษาความปลอดภัยให้แก่คณะผู้บริหารระดับสูงที่มาร่วมประชุม โดยมีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมในการรักษาความปลอดภัยทั้งสิ้น 5,800 คน ซึ่งตลอดระยะเวลาการประชุมไม่มีเหตุร้ายรุนแรงเกิดขึ้นแต่อย่างใด

กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าจากการประชุมดังกล่าวได้มีการประกาศปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) รวม 35 ข้อ ซึ่งมีหลายส่วนที่เป็นข้อเสนอของประเทศไทย ดังนั้น ประเทศไทยในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมจึงควรพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับปฏิญญากรุงเทพดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงยุติธรรมจึงเสนอคณะรัฐมนตรีดังนี้

1. รับทราบสรุปผลการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11

2. เห็นชอบให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักในการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำสรุปประเด็นสำคัญของปฏิญญากรุงเทพ รวมทั้งสถานการณ์ปัจจุบัน แนวทางการดำเนินงาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามปฏิญญากรุงเทพอย่างเป็นรูปธรรม แล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรม

โทร./โทรสาร 0 2502 8246

สรุปผลการประชุม
สหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม
และความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11

สรุปผลการประชุมสหประชาชาติ
ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11
ระหว่างวันที่ 18 –25 เมษายน 2548
ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ประเทศไทย

1. ประวัติความเป็นมา
 - 1.1 ความเป็นมาของการประชุม
 - 1.2 ความเป็นมาของการเป็นเจ้าภาพ
2. การเตรียมการประชุม
 - 2.1 การเตรียมการก่อนการประชุม
 - 2.2 การเตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัย
3. ความคาดหวังของประเทศไทยต่อการประชุม
4. พิธีการและงานเลี้ยงรับรอง
 - 4.1 พิธีเปิดการประชุม
 - 4.2 การจัดเลี้ยงรับรองของประเทศไทย
5. สรุปภาพรวมการประชุม
 - 5.1 เนื้อหาและรูปแบบของการประชุม
 - 5.2 ผู้เข้าร่วมประชุมและบรรยากาศการประชุม
 - 5.3 บทบาทของประเทศไทยในการประชุม
 - 5.4 ผลของการประชุม
 - 5.4.1 ผลการประชุมระดับการประชุมทั่วไป
 - 5.4.2 ผลการประชุมระดับผู้บริหารระดับสูง
6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุม
 - 6.1 ประโยชน์ต่อสังคมโลก
 - 6.2 ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับ
 - 6.2.1 ผลประโยชน์โดยตรง
 - 6.2.2 ผลประโยชน์โดยอ้อม
 - (1) การเจรจาระหว่างประเทศต่างๆ
 - (2) การประชาสัมพันธ์สภาพกระบวนการยุติธรรมของไทย
 - (3) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย

7. สิ่งที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินการต่อไป

7.1 การพิจารณารับรองอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติต่างๆ

7.1.1 อนุสัญญาสหประชาชาติเกี่ยวกับการก่อการร้าย

7.1.2 อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร

7.1.3 อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน

7.2 การสร้างความร่วมมือในระหว่างภูมิภาค

7.3 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย

1. ประวัติความเป็นมา

1.1 ความเป็นมาของการประชุม

การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญานี้ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า การประชุมว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมโลกของสหประชาชาติ (The UN Crime Congress) นี้ มีต้นกำเนิดมาจากที่ประชุมว่าด้วยเรื่องจำและทัณฑสถานระหว่างประเทศ (The International Penal and Penitentiary Congress-IPPC) ซึ่งจัดขึ้นทุก 5 ปี นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1950 ที่ประชุมสมัชชาแห่งองค์การสหประชาชาติได้มีมติให้โอนภารกิจของ IPPC มาอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์การสหประชาชาติ โดยเรียกว่าการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและ การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด (The United Nations Congress on Crime Prevention and Treatment of Offenders) โดยให้มีการจัดประชุมนี้ทุก 5 ปี เริ่มครั้งแรกในปี ค.ศ. 1955 ณ นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ และหลังจากนั้น การประชุมนี้ได้มีการจัดขึ้นในหลายประเทศ ดังนี้ คือ

ครั้งที่ 1 ค.ศ. 1955	นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
ครั้งที่ 2 ค.ศ. 1960	กรุงลอนดอน ประเทศสหราชอาณาจักร
ครั้งที่ 3 ค.ศ. 1965	กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน
ครั้งที่ 4 ค.ศ. 1970	นครเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น
ครั้งที่ 5 ค.ศ. 1975	นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
ครั้งที่ 6 ค.ศ. 1980	กรุงคาราคัส ประเทศเวเนซุเอลา
ครั้งที่ 7 ค.ศ. 1985	นครมิลาน ประเทศอิตาลี
ครั้งที่ 8 ค.ศ. 1990	กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา
ครั้งที่ 9 ค.ศ. 1995	กรุงโคโร ประเทศอียิปต์
ครั้งที่ 10 ค.ศ. 2000	กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

อย่างไรก็ตามในการประชุมที่จะจัดขึ้นในประเทศไทยครั้งที่ 11 นี้ ได้มีการเปลี่ยนชื่อการประชุมใหม่ โดยเรียกการประชุมนี้ว่า การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (The United Nations Congress on the Prevention of Crime and Criminal Justice) ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ แทนที่จะเน้นแต่เฉพาะเรื่องการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดเพียงอย่างเดียว และเพื่อเป็นการตอบรับ (response) ต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่นับวันอาชญากรรมได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น และคุกคามต่อความสงบสุขของสังคมโลก

การจัดประชุมสหประชาชาติฯ ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1955 นั้น มีประเทศที่เข้าร่วมประชุมเพียง 61 ประเทศ ขณะที่การประชุมครั้งที่ 10 ซึ่งจัดขึ้นในปี ค.ศ. 2000 ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย มีผู้แทนประเทศเข้าร่วมประชุมกว่า 138 ประเทศ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 2,500

คน รวมทั้งผู้สังเกตการณ์และองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม จึงเห็นได้ว่าการประชุมสหประชาชาตินี้ ได้รับการยอมรับและมีความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาระดับโลก

ตลอดระยะเวลา 50 ปี ของการจัดประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา การประชุมดังกล่าวเป็นสถานที่สำหรับผู้บริหารในระดับนโยบาย ผู้บริหาร ทั่วไป นักวิชาการ และบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในการอภิปราย แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในประเด็นสำคัญๆ รวมไปถึงการบ่งชี้แนวโน้มในอนาคต และประเด็นต่างๆ ด้านการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา รวมไปถึงการแสวงหาความร่วมมือกันในรูปแบบของการออกเป็นกฎหมายระหว่างประเทศในระดับต่างๆ เช่น ปฏิญญาสากล (Universal Declarations) อนุสัญญา (Conventions) ข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ (Standard Minimum Rules) ข้อเสนอแนะ (Guidelines) ฯลฯ เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำไปปฏิบัติเป็นจำนวนมาก เพื่อให้การป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของโลกดำเนินไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน จึงนับว่าการประชุมนี้ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานด้านความยุติธรรมทางอาญา และสร้างคุณูปการให้แก่กระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คือ สำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (The United Nations Office on Drugs and Crime) และศูนย์ป้องกันอาชญากรรมระหว่างประเทศ (Center for International Crime Prevention) โดยทั้งสองหน่วยงานอยู่ในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสหประชาชาติ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย

และเพื่อให้การประชุมสหประชาชาติมีข้อสรุปที่เป็นรูปธรรมและมีแนวทางที่ชัดเจนขึ้น ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการถาวรขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (Commission on Crime Prevention and Criminal Justice) เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดประเด็นหัวข้อการประชุมด้านวิชาการ เพื่อนำเสนอต่อสมัชชาสหประชาชาติ (The United Nations General Assembly) ซึ่งจัดขึ้นทุกปี ณ สำนักงานใหญ่ ในนครนิวยอร์ก และเสนอต่อที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (The United Nations Congress on Crime Prevention and Criminal Justice) ซึ่งจัดขึ้นทุก 5 ปี โดยการจัดตั้งคณะกรรมการนี้ เป็นมติจากการประชุมสหประชาชาติ ครั้งที่ 7 ณ นครมิลาโน ประเทศอิตาลี เมื่อ ค.ศ. 1985 และได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (the Economic and Social Council) คณะกรรมการชุดนี้ มีสำนักงานตั้งอยู่ ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย โดยมีสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (The United Nations Office on Drugs and Crime) และศูนย์ป้องกันอาชญากรรมระหว่างประเทศ (Center for International Crime Prevention) ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยมีการจัดประชุม

คณะกรรมการขึ้นเป็นประจำทุกปี (Annual Session) ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถัดมาแล้ว ทั้งหมดรวม 14 สมัย

1.2 ความเป็นมาของการเป็นเจ้าภาพ

ในส่วนของประเทศไทยนั้น การรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสหประชาชาติในครั้งนี้มีมูลเหตุหลายประการคือ นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการประชุมนานาชาติและของโลก ซึ่งเป็นหน้าที่ของทุกส่วนราชการที่จะต้องให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงยุติธรรม นอกจากนี้ ภายหลังจากที่ได้มีการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมของไทย ซึ่งดำเนินการไปพร้อมกับการปฏิรูประบบราชการเมื่อเดือนตุลาคม 2545 ซึ่งการปฏิรูปดังกล่าวเป็นผลมาจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญเมื่อ พ.ศ. 2540 การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมและการประกาศใช้รัฐธรรมนูญส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมของไทยมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนและอาจกล่าวได้ว่ากระบวนการยุติธรรมของไทยกำลังเข้าสู่ความโปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับนานาชาติระยะประเทศ จึงสมควรที่จะเผยแพร่ให้แก่ชาวโลกได้รับทราบและเข้าใจให้ถูกต้องผ่านทางการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11

เมื่อได้รับการมอบหมายเป็นเจ้าภาพแล้ว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเพื่อรองรับการทำงาน ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 อนุมัติในหลักการเพื่อให้ประเทศไทยเสนอตัวรับเจ้าภาพจัดการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ในปี ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) (The United Nations Congress on Crime Prevention and Criminal Justice) ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ

2. คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2545 มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมการจัดประชุม เนื่องจากกระทรวงยุติธรรมมีหน่วยงานในความรับผิดชอบในกระบวนการยุติธรรมหลายหน่วยงาน

3. ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ (General Assembly) มีมติที่ 57/14 ลงวันที่ 18 ธันวาคม 2545 ยอมรับข้อเสนอของประเทศไทยที่จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ในปี ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548)

4. คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2546 แต่งตั้งคณะกรรมการ รวม 3 คณะ สำหรับเตรียมการประชุมดังกล่าว คือคณะกรรมการระดับชาติของไทยเพื่อเตรียมการประชุมฯ มีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) เป็นประธาน โดยมีรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมายเป็นเลขานุการคณะกรรมการด้านพิธีการ มีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิญญู เครืองาม) เป็นประธาน โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นเลขานุการ และคณะกรรมการด้านสารัตถะ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธาน โดยมีอธิบดีอัยการฝ่ายต่างประเทศเป็นเลขานุการ

2. การจัดเตรียมการประชุม

2.1 การเตรียมการก่อนการประชุม

การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ในครั้งนี้ เมื่อครั้งที่รัฐบาลไทยได้รับการมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพ รัฐบาลได้คาดการณ์ว่า จะมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 2,500-3,000 คน ไม่รวมถึงคู่สมรสและผู้ติดตาม โดยผู้มาประชุมจะประกอบด้วย (1) เป็นผู้แทนของรัฐ ซึ่งได้รับการมอบหมายอย่างเป็นทางการโดยรัฐบาล (2) ผู้แทนขององค์กรที่ได้รับเชิญจากสมาชิกใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติในฐานะผู้สังเกตการณ์ (3) ผู้แทนขององค์กรต่างๆ ในสังกัดองค์การสหประชาชาติ (4) ผู้สังเกตการณ์ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ (5) ผู้สังเกตการณ์ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรที่มีใช้ภาครัฐ (6) ผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ได้รับเชิญโดยเลขาธิการองค์การสหประชาชาติให้ผู้สังเกตการณ์ (7) ที่ปรึกษาผู้ชำนาญการที่ได้รับเชิญจากเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ (8) เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ (9) บุคคลอื่นใดที่รัฐบาลประเทศเจ้าภาพเป็นผู้เชิญให้เข้าร่วมประชุม

ในส่วนของผู้แทนประเทศนั้น ทางรัฐบาลไทยและทางสหประชาชาติมีความเห็นพ้องต้องกันที่จะเชิญชนประเทศสมาชิกส่งผู้แทนมาเข้าร่วมประชุมในระดับที่สูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (the highest possible level) เข้าร่วมประชุม ตัวอย่างเช่น ประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล (Heads of State or Government) หรือรัฐมนตรี (Government Ministers) และอัยการสูงสุด (Attorney General) เพื่อร่วมในการแถลงการณ์ในหัวข้อหลักและหัวข้ออภิปรายต่างๆ ของการประชุมและเข้าร่วมในการอภิปรายโต๊ะกลม นอกจากนี้ ยังได้ร้องขอให้ทบวงการชำนัญพิเศษที่เกี่ยวข้อง (Relevant Specialized Agencies) อันได้แก่ โครงการสหประชาชาติและองค์การระหว่างรัฐบาลและที่ไม่ใช่รัฐบาล รวมทั้งองค์กรวิชาชีพ ให้ความร่วมมือกับการประชุมครั้งนี้ อย่างเต็มที่

ด้วยขนาดของการประชุมและความสำคัญของผู้เกี่ยวข้องในการประชุม ในการจัดเตรียมการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนั้น รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมา 3 คณะ ประกอบด้วย (1) คณะกรรมการระดับชาติของไทยในการเตรียมการจัดประชุมสหประชาชาติ ครั้งที่ 11 มีรองนายกรัฐมนตรี (พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ) เป็นประธาน (2) คณะกรรมการด้านพิธีการ มีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิญญู เครืองาม) เป็นประธาน และ (3) คณะกรรมการด้านสารัตถะ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา) เป็นประธาน โดยในทางปฏิบัตินั้น ได้มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบคือ กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบด้านการเตรียมการในส่วนของพิธีการ การจัดสถานที่ การต้อนรับ การประชาสัมพันธ์ การประสานงานกับหน่วยงานอื่นของไทย เช่น ด้านการรักษาความปลอดภัย ด้านการแพทย์

สำนักงานอัยการสูงสุด รับผิดชอบด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการประชุมทั้งหมด โดยทั้งสองหน่วยงานจะต้องประสานงานกับสหประชาชาติอย่างใกล้ชิด

สำหรับการเตรียมการด้านพิธีการนั้น ผู้ที่รับผิดชอบหลักคือ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ได้การกำหนดนโยบายในด้านต่างๆ โดยมีรองปลัดกระทรวงฯ (นายมานิตย์ สุชาพร) รับผิดชอบด้านงบประมาณและอาคารสถานที่ รองปลัดกระทรวงฯ (ร.ศ.ชงทอง จันทรางศุ) รับผิดชอบด้านพิธีการและประชาสัมพันธ์ รองปลัดกระทรวงฯ (นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ) รับผิดชอบด้านเจ้าหน้าที่ประสานงานและติดต่อ โดยงานทั้งหมดจะมีนายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นผู้รับงานทั้งหมดไปดำเนินการ

เพื่อเป็นหลักประกันถึงความสำเร็จของการจัดประชุมในครั้งนี้ สำนักงานกิจการยุติธรรม ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการพิธีการ ได้จัดตั้งสำนักงานเตรียมการจัดประชุม สหประชาชาติ ครั้งที่ 11 (The Eleventh United Nations Congress Preparation Office-UNCPO) ขึ้น โดยมีนายวิทยา สุริยะวงศ์ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนากฎการในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นผู้อำนวยการสำนักงาน สำนักงานเตรียมการประชุมฯ จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางในติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายไทย และฝ่ายสหประชาชาติที่ผ่านมา สำนักงานเตรียมการประชุมฯ ได้ดำเนินการส่งผู้แทนไปประชาสัมพันธ์ทั้งในและต่างประเทศ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่สหประชาชาติที่เข้ามาตรวจติดตามการเตรียมงานจัดประชุมของไทย ทั้งนี้ ก็เพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เป็นที่ประทับใจของผู้เข้าร่วมประชุมจากนานาประเทศ อันจะปูทางให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประชุมในระดับภูมิภาค และระดับโลกต่อไปในอนาคต

2.2 การจัดเตรียมการด้านการรักษาความปลอดภัย

การจัดการประชุมครั้งนี้เป็นการจัดการประชุมเพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้มาร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมและแสวงหาความตกลงร่วมกัน ในการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ผู้เข้าร่วมการประชุมจึงมีทั้งในส่วนของแต่ละระดับสูงของแต่ละประเทศ ตั้งแต่ระดับประธานาธิบดี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ตลอดไปจนถึงนักวิชาการชั้นนำ และตัวแทนภาคประชาชนหรือหน่วยงานที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐจำนวนมาก ซึ่งคาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมประชุม ไม่น้อยกว่า 3,000 คน การรักษาความปลอดภัยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะมีฉะนั้นหากเกิดความเสียหายอย่างใดขึ้น ย่อมมีผลกระทบต่อชื่อเสียงของประเทศเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกัน หากงานประชุมสามารถดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย ก็ย่อมนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทยเป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน

ในการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัย กระทรวงยุติธรรมได้ร่วมกันสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง ได้จัดระบบรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดีมีมาตรฐานเดียวกับระดับการรักษาความปลอดภัยของการประชุม APEC ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ มีการจัดตั้งศูนย์บัญชาการส่วนหน้าในบริเวณโรงงานยาสูบและจัดตำรวจรักษาความปลอดภัยให้แก่คณะผู้บริหารระดับสูงที่มาร่วมประชุม โดยมีกำลังเจ้าพนักงานตำรวจเข้าร่วมในการรักษาความปลอดภัยทั้งสิ้น 5,800 คน

ส่วนการรักษาความปลอดภัยในบริเวณศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เนื่องจากเป็นการประชุมของสหประชาชาติ รัฐบาลไทยได้ส่งมอบพื้นที่ให้แก่สหประชาชาติเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2548 และสหประชาชาติจะส่งมอบพื้นที่คืนในทันทีที่การประชุมเสร็จสิ้น ดังนั้น การรักษาความปลอดภัยในบริเวณของศูนย์ประชุมฯ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สหประชาชาติ ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนในด้านเครื่องมืออุปกรณ์และกำลังคนด้วย

3. ความคาดหวังของประเทศไทยต่อการประชุม

สิ่งที่ประเทศไทยคาดหวังจะได้รับจากการเป็นเจ้าภาพจัดประชุม การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาในทวีปเอเชียครั้งแรกนั้น ถูกจัดขึ้นครั้งแรก ณ นครเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ. 1970 และการที่ประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมสหประชาชาติฯ ครั้งที่ 11 นี้ จึงนับได้ว่าเป็นชาติที่สองในภูมิภาคนี้ที่ได้รับเกียรติให้จัดงานที่มีความยิ่งใหญ่ระดับโลก ซึ่งนับเป็นเกียรติอย่างยิ่งสำหรับทั้งประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย ทั้งนี้ สิ่งสำคัญที่คาดว่าประเทศไทยจะได้รับจากการเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมครั้งนี้ มีดังนี้

1. เป็นโอกาสอันดีที่ประเทศไทย จะได้แสดงวิสัยทัศน์และจุดยืนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อที่ประชุม ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากรัฐต่าง ๆ ผู้แทนขององค์กรภาครัฐและภาคเอกชน รวมไปถึงนักวิชาการจากสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และยังเป็นแสดงให้เห็นนานาชาติเห็นศักยภาพของประเทศไทยในการจัดการประชุมระดับโลกอีกด้วย

2. เป็นโอกาสอันดีที่จะได้มีการแลกเปลี่ยนและก้าวทันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา และสามารถนำข้อมูลที่ได้นั้นมาใช้ในการกระบวนการกำหนดนโยบายและวางแผน เพื่อการพัฒนาระบบการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของนานาชาติและประเทศ

3. การแสดงศักยภาพของประเทศไทยในการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนาและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4. ผลพลอยได้ที่สำคัญจากการประชุม คือ รายได้หมุนเวียนจากการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายของผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งในการประชุมแต่ละครั้งที่ผ่านมาจะมีผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า 2,500 คน จาก 130 ประเทศทั่วโลก และนับเป็นโอกาสอันดีในการเผยแพร่เอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศไทยผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ จากทั่วโลก

4. พิธีการและงานเลี้ยงรับรอง

4.1 พิธีเปิดการประชุม

ในวันที่ 18 เมษายน 2548 เวลา 15.00 นาฬิกา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จแทนพระองค์มาทรงเป็นเกียรติแก่การประชุมและพระราชทานพระราชดำรัสแก่ผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งในโอกาสนี้สมเด็จพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ได้ร่วมเสด็จด้วย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต่างปลาบปลื้มในพระมหากรุณาธิคุณ

4.2 การจัดงานเลี้ยงรับรองของประเทศไทย

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมไทยและสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ นายกรัฐมนตรีได้ให้เกียรติเป็นประธานงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุมที่หอประชุมกองทัพเรือ ซึ่งเป็นสถานที่เดียวกับที่จัดเลี้ยงผู้นำของกลุ่มประเทศ APEC โดยมีการจัดงานแสดงวัฒนธรรมไทยทั้ง 4 ภาค ในบริเวณงาน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเป็นโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้เห็นถึงทัศนียภาพริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาและพระบรมมหาราชวังซึ่งมีความสวยงามและเป็นสัญลักษณ์ของประเทศด้วย ในขณะเดียวกัน ได้จัดการแสดงโขนในเรื่อง “ธรรมาธรรมะสงคราม” เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาการประชุมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากเนื้อหาเป็นเรื่องของการต่อสู้ระหว่างฝ่ายธรรมะและฝ่ายอธรรม ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมต่างมีความประทับใจในประเทศไทยเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทย เช่น กระทรวงยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้จัดงานเลี้ยงรับรองแก่ผู้เข้าร่วมประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตนเองด้วย โดยได้มีการสอดแทรกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของประเทศไทยในงานเลี้ยงต่างๆ ด้วย

5. สรุปภาพรวมการประชุม

5.1 เนื้อหาและรูปแบบของการประชุม

เนื้อหาของการประชุมสหประชาชาติครั้งที่ 11 นี้ได้กำหนดกรอบการประชุมภายใต้ 7 หัวข้อ “การผนึกกำลังและการได้ตอบ : การดำเนินกลยุทธ์ร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา” (Synergies and responses: strategic alliances in crime prevention and criminal justice) ส่วนเนื้อหาที่จะนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนใหญ่

จะสอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน อาทิเช่น ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย การคอร์รัปชัน อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุน อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมเมือง ทั้งนี้ รวมไปถึงการสร้างมาตรฐานและการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาด้วย

สำหรับรูปแบบการประชุมนั้น การประชุมครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น 8 วัน ระหว่างวันที่ 18- 25 เมษายน 2548 โดยในช่วงระหว่างวันที่ 18-22 เมษายน 2548 เป็นการประชุมทั่วไปและแบ่งประเภทการประชุมออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) การประชุมเต็มคณะ (Plenary session) ซึ่งมีหัวข้อที่ทางสหประชาชาติได้กำหนดไว้ 5 เรื่อง คือ

1. มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Effective measures to combat transnational organized crime)
2. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายและเครือข่ายการก่อการร้ายรวมทั้งอาชญากรรมอื่นๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (International cooperation against terrorism and links between terrorism and other criminal activities in the context of the work of the United Nation Office on Drugs and Crime)
3. คอร์รัปชัน: ภัยคุกคามและแนวโน้มในศตวรรษที่ 21 (Corruption: Threats and trends in the 21st Century)
4. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน: ความท้าทายต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Economic and financial crime: challenges to sustainable development)
5. มาตรฐานของสหประชาชาติ: 50 ปีของการสร้างมาตรฐานในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (Making standards work 50 years of standard-setting in crime prevention and criminal justice)

(2) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) มีหัวข้อที่กำหนดโดยสหประชาชาติทั้งสิ้น 6 หัวข้อ ได้แก่

1. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Enhancing international law enforcement cooperation, including extradition measures)
2. การส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวมถึงกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Enhancing criminal justice reform, including restorative justice)
3. ยุทธศาสตร์และแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิผลในการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะประเด็นอาชญากรรมเมืองและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง (Strategies and best practices for crime prevention, in particular in relation to urban crime and youth at risk)

4. มาตรการในการต่อสู้กับการก่อการร้ายภายใต้กรอบกฎหมายและพิธีสารระหว่างประเทศ (Measures to combat terrorism, with reference to the relevant international conventions and protocols)

5. มาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรวมถึงการฟอกเงิน (Measures to combat economic crime, including money-laundering)

6. มาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Measures to combat computer-related crime)

(3) การประชุมคู่ขนาน (Ancillary meeting) มีการประชุมรวมทั้งสิ้น 36 หัวข้อ ซึ่งมีหัวข้อการประชุมหลากหลายทั้งในด้านการพัฒนาระบบเรือนจำ การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นเหยื่อและพยาน เป็นต้น

การประชุมช่วงที่ 2 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 23-25 เมษายน 2548 โดยเป็นการประชุมในระดับสูง (High level Segment) ซึ่งจะเป็นการประชุมของผู้ในระดับสูงตั้งแต่รัฐมนตรีขึ้นไป

เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมทั้งสองส่วนแล้ว ได้มีการกล่าวปิดการประชุม โดยจะมีการแถลงปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration)

5.2 ผู้เข้าร่วมประชุมและบรรยากาศการประชุม

มีผู้เข้าร่วมในการประชุมครั้งนี้ทั้งสิ้นจำนวน 3,221 คน จาก 132 ประเทศ ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ด้านกระบวนการยุติธรรมระดับสูง บุคคลที่มาจากองค์กรอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐบาล นักวิชาการ เป็นต้น ถือเป็นการประชุมที่มีผู้เข้าร่วมประชุมสูงสุดนับแต่มีการจัดประชุม UN Congress ในลักษณะนี้ โดยจำนวนนี้มีรัฐมนตรีมาร่วมประชุมรวม 72 คน

การประชุมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างหลากหลาย ทั้งจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว กำลังพัฒนา และกลุ่มประเทศในภูมิภาคต่างๆ บรรยากาศการประชุมเป็นการเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ โดยไม่มีประเด็นข้อโต้แย้งที่รุนแรง ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ได้รับความเห็นพ้อง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเป็นส่วนมาก

5.3 บทบาทของประเทศไทยในการประชุม

ประเทศไทยได้เสนอเรื่องสำคัญในหลายเรื่อง ซึ่งเป็นที่มาของปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ด้วย ในเรื่องต่างๆ มีเรื่องสำคัญที่พอจะกล่าวถึงได้แก่ เรื่องความสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติด การจำกัดสารตั้งต้นในเรื้อยาสเสพติด เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อแก้ที่มาของอาชญากรรม การส่งเสริมการต่อต้านการก่อการร้าย กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Restorative Justice) การแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวกับการโจรกรรมวัตถุโบราณและการลักลอบขนย้ายสัตว์หายาก การเสนอทำให้ไทยที่สนับสนุนอนุสัญญาคอร์รัปชัน เป็นต้น

5.4 ผลของการประชุม

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การประชุมอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

(1) การประชุมทั่วไป ซึ่งประกอบไปด้วย การประชุมเต็มคณะ (Plenary session) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) และการประชุมคู่ขนาน (Ancillary meeting)

การประชุมเต็มคณะจะเป็นการกำหนดหัวข้อหลักในการประชุม โดยมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเป็นการมองปัญหาในเชิงลึกและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ได้รับการกำหนดเป็นหัวข้อในการประชุมเต็มคณะ ซึ่งผลการประชุมจากการประชุมเต็มคณะและการประชุมเชิงปฏิบัติการถือเป็นผลการประชุมที่ที่ประชุมสหประชาชาติจะต้องให้การรับรองต่อไป

ส่วนการประชุมคู่ขนานนั้น ถือเป็นข้อเสนอในทางวิชาการจากผู้แทนของประเทศและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีผลในการตัดสินใจในการออกมติของที่ประชุมเต็มคณะหรือที่ประชุมเชิงปฏิบัติการ และอาจเป็นข้อเสนอให้ประเทศต่างๆ รวมทั้งสหประชาชาติรับไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อไป

(2) การประชุมผู้บริหารระดับสูง เป็นการประชุมที่ผู้บริหารประเทศในระดับสูงจะได้มาพูดคุยกันเกี่ยวกับปัญหาในด้านการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งนี้ มีเค้าโครงความคิดหลักอยู่ในเรื่องของความร่วมมือและมาตรการในการตอบโต้อาชญากรรมรูปแบบต่างๆ การประชุมผู้บริหารระดับสูงนี้ จะหยิบยกประเด็นต่างๆ ที่ได้มีการพูดคุยกันในการประชุมระดับผู้แทนของประเทศขึ้นมาพิจารณา พร้อมทั้งอาจยกประเด็นอื่นๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคมโลกขึ้นมาแลกเปลี่ยนกันได้ และผลของการประชุม อาจถือได้ว่าเป็นความตกลงร่วมกันในหมู่ผู้บริหารระดับสูงของประเทศว่ามีแนวความคิดอย่างไร ในการที่จะร่วมมือกันและตอบโต้กับอาชญากรรมที่กำลังเป็นปัญหาของสังคมโลก

5.4.1 ผลการประชุมระดับการประชุมทั่วไป

การประชุมเต็มคณะ (Plenary session) ได้กำหนดหัวข้อแบ่งแยกเป็น 5 หัวข้อ ซึ่งสามารถสรุปผลการประชุมในหัวข้อต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Effective measures to combat transnational organized crime) มีประเด็นต่างๆ ที่สรุปได้จากการประชุม ดังนี้

- การปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติควรใช้ยุทธวิธีหลากหลายรูปแบบ (multifaceted strategy) และต้องคำนึงถึงบริบทด้านสังคมเศรษฐกิจ (socio-economic context) ในขณะเดียวกันจะต้องคำนึงถึงหลักนิติรัฐและเคารพต่อสิทธิมนุษยชนด้วย

- การลักพาตัวเป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่น่าเป็นห่วงและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ

- ต้องเสริมสร้างให้มีการลงนามและบังคับใช้อย่างกว้างขวางซึ่งข้อตกลงระหว่างประเทศในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (the need to ensure the universal ratification and full implementation of the international instruments against transnational organized crime) และควรส่งเสริมการทำงานของการประชุมชาติสมาชิกแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (the Conference of the Parties to the United Nations Convention against Transnational Organized Crime) ด้วยการจัดงบประมาณให้เพียงพอเพียง

- ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นเรื่องสำคัญ และควรเน้นการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค (Technical assistance) แก่ประเทศต่างๆ และควรให้การสนับสนุน รวมทั้งทางการเงินให้แก่ UNODC

2. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายและเครือข่ายการก่อการร้ายรวมทั้งอาชญากรรมอื่นๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (International cooperation against terrorism and links between terrorism and other criminal activities in the context of the work of the United Nation Office on Drugs and Crime) มีประเด็นที่สรุปได้จากการประชุม ดังต่อไปนี้

- ประเทศต่างๆ ควรให้สัตยาบันแก่ตราสารระหว่างประเทศในการต่อต้านการก่อการร้าย (universal instruments against terrorism) และทบทวนกฎหมายในประเทศของตนเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามตราสารเหล่านั้น รวมทั้งการพัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยต่างๆ โดยจะต้องคำนึงถึงหลักนิติรัฐด้วย

- จะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านการควบคุมแนวชายแดน การบังคับการตามกฎหมาย หน่วยข่าวกรอง รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศทั้งในส่วนของการประสานงาน ความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนข้อมูล

- สหประชาชาติควรมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือแก่ประเทศที่เพิ่งผ่านพ้นจากสถานะแห่งความขัดแย้ง (Countries emerging from conflict) โดยอาจสร้างกฎหมายแม่แบบ คู่มือในการฝึกสอน รวมทั้งควรช่วยเหลือในการจัดตั้งระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และมาตรการในการป้องกันการก่อการร้ายและองค์กรอาชญากรรม โดยคำนึงถึงหลักนิติรัฐด้วย

3. คอร์รัปชัน: ภัยคุกคามและแนวโน้มในศตวรรษที่ 21 (Corruption: Threats and trends in the 21st Century)

- เรียกร้องให้มีการรับรองอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน และสนับสนุนความริเริ่มต่างๆ ของสหประชาชาติเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาแห่งสหสหัสวรรษ (Millennium Development Goals)

- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และให้การความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค
- ส่งเสริมการสร้างองค์การอิสระในการป้องกันปราบปรามคอร์รัปชัน การปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อสร้างระบบที่ตรวจสอบได้และธรรมาภิบาล (good governance) ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

4. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน: ความท้าทายต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Economic and financial crime: challenges to sustainable development) สรุปผลการประชุมได้ดังต่อไปนี้

- การให้ความสำคัญแก่มาตรการป้องกันการฟอกเงินที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติ
- ควรสร้างความสมดุลทั้งในด้านของการบังคับการ และในด้านการป้องกัน
- ควรร่วมมือกันทั้งในภาครัฐและเอกชนเพื่อป้องกันอาชญากรรมและเพื่อป้องกันจุดอ่อนแอใหม่ ๆ (new vulnerabilities)
- ความสำคัญในเรื่องของข้อมูล โดยเฉพาะในอาชญากรรมที่เพิ่งก่อตัว เช่น การขโมยความเป็นตัวตน (identity theft)
- การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะจาก UNODC

5. มาตรฐานของสหประชาชาติ: 50 ปีของการสร้างมาตรฐานในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (Making standards work 50 years of standard-setting in crime prevention and criminal justice) สรุปผลการประชุมได้ ดังต่อไปนี้

- สหประชาชาติควรมีบทบาทในการสร้างมาตรฐานและแนวปฏิบัติ (Standards and norms) รวมทั้งการนำไปใช้ด้วย และควรกำหนดให้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง (high priority) โดยควรจัดให้อยู่ในวาระการประชุมประจำปีของ Commission on Crime Prevention and Criminal Justice
- ความจำเป็นในการสร้างนวัตกรรม (innovative approach) ในด้านการบริหารกระบวนการยุติธรรม ซึ่งรวมทั้ง ทางเลือกในการลงโทษผู้เยาว์ ผู้กระทำความผิดครั้งแรก เด็ก และผู้ไร้ความสามารถ การนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ทั้งในด้านการไกล่เกลี่ย สิทธิของผู้เสียหายโดยเฉพาะหญิงและเด็ก
- ต้องสร้างความแน่ใจว่าการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนต้องเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
- UNODC ควรมีบทบาทในการเผยแพร่เกี่ยวกับมาตรฐานและแนวปฏิบัติ การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค

- ในเรื่องสิทธิของผู้ต้องขัง ควรคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องขัง และผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี (remand prisoner)

- รัฐต่างๆ ควรคำนึงถึงความยืดหยุ่นในการให้ศาลใช้ดุลพินิจในการลงโทษ รวมทั้งการนำมาตรการลงโทษโดยไม่มีผู้ต้องขังมาบังคับใช้

ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) มีผลการประชุมตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Enhancing international law enforcement cooperation, including extradition measures)

- ให้ความสำคัญต่อการรับรองตราสารระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามอาชญากรรม สร้างความวางใจและเชื่อมั่นในระดับปฏิบัติ และลดปัญหาอุปสรรคในการให้ความร่วมมือระหว่างกัน

- แต่ละประเทศควรนำมาตรการในตราสารสหประชาชาติไปใช้ทั้งในด้านอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบขนยาเสพติด การคอร์รัปชัน และการก่อการร้าย

- ควรตรวจสอบ ประเมินผลและปรับปรุงสนธิสัญญาในระดับพหุภาคีและในภูมิภาคเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศ การปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวทางปฏิบัติในประเทศ รวมทั้งการสร้างช่องทางในการสื่อสารที่จะส่งเสริมให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจระหว่างกัน

2. การส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวมถึงกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (Enhancing criminal justice reform, including restorative justice)

- ที่ประชุมเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แนวคิดในการทำงานเชิงบูรณาการ ความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันในการปฏิรูปฯ

- การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้คุ้มค่าในการปฏิรูป

- การตรวจสอบและประเมินผลการปฏิรูปฯ โดยมีพื้นฐานจากหลักฐานต่างๆ และควรคำนึงมาตรฐานระหว่างประเทศด้วย

- นำมาตรฐานของสหประชาชาติมาใช้เพื่อสร้างกระบวนการที่ตรวจสอบได้ การคำนึงถึงหลักนิติรัฐ การสร้างสภาวะแวดล้อมที่ตอบโต้ต่ออาชญากรรม

- การให้ความสำคัญสนับสนุนต่อเหยื่อ โดยเฉพาะที่เป็นหญิง เด็ก และผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายที่เป็นเหยื่อของการลักพาตัว

- การสร้างกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวกับเด็กที่มีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงเด็กที่เป็นผู้เสียหายและพยาน

- ในด้านนักโทษ ควรคำนึงถึงนักโทษที่มีสถานะอ่อนแอ เช่น เยาวชน คนต่างชาติ หญิงและเด็ก และคำนึงถึงกรณีนักโทษสิ้นศฤงคาร

- บทบาทของ UNODC ในด้านการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค การสร้างกฎหมายแม่แบบ คู่มือการฝึกอบรมเพื่อช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

3. ยุทธศาสตร์และแนวทางปฏิบัติที่มีประสิทธิผลในการป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะประเด็นอาชญากรรมเมืองและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง (Strategies and best practices for crime prevention, in particular in relation to urban crime and youth at risk)

- รับรองและนำไปใช้ซึ่ง Guidelines on the Prevention of Crime รวมทั้งมาตรฐานระหว่างประเทศ

- การสร้างนโยบายที่ให้ความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการเน้นไปที่กลุ่มวัยรุ่น

- ส่งเสริมบทบาทชุมชน องค์กรอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐ สื่อมวลชน ภาคเอกชน รวมทั้งกลุ่มเสี่ยงเองที่จะมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่กระทบเกี่ยวกับตน

- พัฒนาการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงต่างๆ และพัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินผลโปรแกรมต่างๆ

4. มาตรการในการต่อสู้กับการก่อการร้ายภายใต้กรอบกฎหมายและพิธีสารระหว่างประเทศ (Measures to combat terrorism, with reference to the relevant international conventions and protocols)

- การสนับสนุนการสร้างกฎหมายภายในและกลไกภายในประเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายและเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

- สนับสนุนให้รับรองตราสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย

- สร้างความร่วมมือกันทางตุลาการ (international judicial cooperation) ในการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นแหล่งหลบหนีของผู้ก่อการร้าย รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือกันในภูมิภาค

- การให้ความสนับสนุนทางด้านเทคนิคและการให้ความสนับสนุนในการฝึกอบรม และการสร้างคู่มือการฝึกอบรม (training manual) โดย UNODC ควรให้การสนับสนุน

5. มาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรวมถึงการฟอกเงิน (Measures to combat economic crime, including money-laundering)

- สร้างกฎหมายและมาตรการต่างๆ ในเชิงภาพรวม (integrated approach) เพื่อให้เห็นถึงความกว้างขวางของอาชญากรรมต่างๆ ที่รวมทั้งอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และการขโมยความเป็นตัวตน (identity theft)

- ความจำเป็นในการให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ รวมทั้งการสร้างความร่วมมือด้านกฎหมาย การแลกเปลี่ยนข้อมูล การร่วมมือกันในการสืบสวน

- การสร้างฐานข้อมูลในประเทศและการวิจัย รวมทั้งการสร้างเครื่องมือในการสืบสวนความผิดต่างๆ เช่น สายลับ มาตรการในการดักเก็บข้อมูล (interception)

- ส่วนในเรื่องการฟอกเงิน ควรสร้างมาตรการตอบโต้อย่างรวดเร็วต่อการฟอกเงิน โดยผ่านมาตรการตรวจสอบการเคลื่อนไหวของเงิน และจำเป็นต้องปรับปรุงในเรื่องของความร่วมมือระหว่างประเทศ เสริมสร้างความร่วมมือในการฝึกอบรมและความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค เพื่อรองรับการนำเอามาตรฐานระหว่างประเทศไปใช้ในประเทศของตน

6. มาตรการในการต่อสู้กับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Measures to combat computer-related crime)

- ควรเพิ่มความร่วมมือในการป้องกัน การสืบสวนสอบสวน และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูงและคอมพิวเตอร์

- ควรมีการพัฒนาความร่วมมือภาคเอกชน ในการต่อต้านอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

จากผลการประชุมเต็มคณะทั้ง 5 หัวข้อและการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้ง 6 หัวข้อดังกล่าวข้างต้น สามารถแบ่งแยกผลการประชุมออกได้เป็น 2 มิติด้วยกันได้แก่

1. วิธีการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ กัน ได้แก่ องค์การอาชญากรรมข้ามชาติ การก่อการร้าย คอร์รัปชัน และอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน

2. บทบาทของสหประชาชาติในเรื่องของการป้องกันและอาชญากรรมและวัฒนธรรมทางอาญาในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

1. การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ

ในส่วนของการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ ที่ประชุมได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง หลายประเทศได้ยกตัวอย่างถึงระบบและมาตรการที่ได้ดำเนินการอยู่ในประเทศของตน รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้น หลายประเทศได้นำเสนอแนวทางในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งได้สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในระหว่างประเทศด้วย จากตัวอย่าง การอภิปรายและข้อเสนอที่ที่ประชุมได้นำเสนอมาด้วยความหลากหลายเช่นนี้ นำมาสู่ข้อสรุปที่ที่ประชุมต่างๆ เห็นพ้องร่วมกัน ดังต่อไปนี้

(1) ในการปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะอาชญากรรมที่มีลักษณะข้ามพรมแดนในหลายประเทศ ความร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามถือเป็นสิ่งจำเป็น มาตรการหลายอย่างในการป้องกันและปราบปรามที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาของสหประชาชาติ ไม่ว่าจะเป็นอนุสัญญาในการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ อนุสัญญาในการต่อต้านการคอร์รัปชัน หรืออนุสัญญาในการต่อต้านการก่อการร้าย เป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพ

ทุกประเทศควรให้การรับรองอนุสัญญาดังกล่าวและนำไปใช้ให้เกิดผลอย่างจริงจัง ทั้งในระดับภายในประเทศและในระดับระหว่างประเทศ

(2) มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ จะต้องมีการพัฒนากฎหมายภายในประเทศ กลไกและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้วย และต้องเสริมสร้างให้มีความร่วมมือในภาครัฐและภาคเอกชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนด้วย อย่างไรก็ตามที่ประชุมยังได้เน้นว่าการนำมาตราการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมาใช้จะต้องคำนึงถึงหลักนิติรัฐและสิทธิมนุษยชน

(3) การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ กัน อาจกระทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น

- การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างๆ
- การร่วมมือกันในระดับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย ทั้งในด้านการสืบสวน การร่วมกันหาพยานหลักฐาน และการแลกเปลี่ยนข้อมูล
- การร่วมกันฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติการ

- การให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคต่างๆ ทั้งในด้านการร่างกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้อง การสร้างคู่มือในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรม เป็นต้น

(4) การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับภูมิภาค ที่ประชุมเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาค (Regional cooperation) เพราะลักษณะเศรษฐกิจและสังคมที่ใกล้เคียงกัน พรมแดนที่ติดต่อกัน การสร้างความร่วมมือที่ใกล้ชิดกันจะช่วยลดปัญหาของอาชญากรรมข้ามชาติได้เป็นอย่างมาก

2. บทบาทของสหประชาชาติในเรื่องของการป้องกันและอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

ที่ประชุมได้สนับสนุนบทบาทของสหประชาชาติในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ดังต่อไปนี้

(1) สหประชาชาติควรมีบทบาทในการสร้างมาตรฐานและแนวปฏิบัติ (Standards and norms) ในเรื่องของการมาตรการในการป้องกันและปราบปรามองค์อาชญากรรม รวมถึงการผลักดันให้เกิดการนำไปใช้ (Implementation) โดยคำนึงถึงมาตรการที่มีประสิทธิภาพและหลักนิติรัฐควบคู่กันไปด้วย

(2) สหประชาชาติควรมีบทบาทในการเป็นศูนย์กลางในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศและการให้ความช่วยเหลือในระดับระหว่างประเทศ โดยอาจเป็นผู้สนับสนุนให้เกิดโครงการในรูปแบบต่างๆ เช่น โครงการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิค การช่วยเหลือในการจัดทำคู่มือในการฝึกอบรม การจัดทำกฎหมายแม่แบบ เป็นต้น

5.4.2 ผลการประชุมระดับผู้บริหารระดับสูง ที่ประชุมของผู้บริหารระดับสูงได้ตกลงร่วมกันให้มีการออกปฏิญญากรุงเทพ หรือ Bangkok Declaration โดยมีเนื้อหาโดยสรุปว่า

1. เรียกร้องให้รัฐสมาชิกลงนามและให้สัตยาบันอนุสัญญาสหประชาชาติและพิธีสารต่าง ๆ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และตราสารระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านการก่อการร้าย เป็นต้น

2. ให้มีการปรับปรุงมาตรการโต้ตอบอาชญากรรมและการก่อการร้าย โดยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ยึดมั่นในนิติธรรมและธรรมาภิบาล รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกด้าน

3. ให้มีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในลักษณะต่าง ๆ เช่น อาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ การคอร์รัปชัน การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย การฟอกเงิน เป็นต้น

4. เรียกร้องให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวทางระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมต่อบุคคลที่ถูกคุมขังก่อนและหลังมีคำพิพากษา การจัดการทัณฑ์สถานและนักโทษ กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนรวมทั้งมาตรการเสริมในการคุ้มครองพยานและเหยื่ออาชญากรรม การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุม

6.1 ประโยชน์ต่อสังคมโลก

การจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และการตกลงเพื่อความร่วมมือร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรมในการประชุมสหประชาชาติครั้งนี้ย่อมส่งผลดีต่อสังคมโลกในหลายๆ ด้าน ในเรื่องแรก คงเป็นเรื่องของการสร้างเวทีให้ประเทศต่างๆ ได้นำความรู้ที่เกิดขึ้นมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และความพยายามในการถกเถียงเพื่อหาทางออกร่วมกันในปัญหาของอาชญากรรม จากการประชุมครั้งนี้ จะเห็นได้ชัดเจนว่าทุกประเทศเห็นพ้องต้องกันว่า อาชญากรรมได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และการดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจะกระทำโดยประเทศใดประเทศหนึ่งไม่ได้ การร่วมมือกันในระดับภูมิภาค หรือในระดับนานาชาติจะช่วยให้มาตรการในการป้องกันและปราบปรามประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

จากสรุปผลการประชุม จะเห็นได้ว่าที่ประชุมได้มีการนำเสนอมาตรการในการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งมาตรการในการให้ความร่วมมือกันในระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการ ซึ่งย่อมเป็นประโยชน์ต่อประเทศต่างๆ ที่จะรับนำกลับไปใช้เพื่อเป็นมาตรการ

ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้มีการเรียกร้องให้มีการให้สัตยาบันแก่นุสัญญาในการต่อต้านอาชญากรรมในอนุสัญญาดังๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งเชื่อว่าหลังจากการประชุมครั้งนี้ ประเทศต่างๆ จะมีความตื่นตัวและให้สัตยาบันแก่นุสัญญาดังๆ มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการป้องกันปราบปรามบังเกิดผลขึ้นอย่างจริงจัง

ผลการประชุมครั้งนี้ ยังเชื่อได้ว่าจะทำให้การสร้างความร่วมมือในระดับภูมิภาคมีความเป็นไปได้และแพร่หลายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการนำเสนอผลงานความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยง เช่น ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในกลุ่มประชาคมยุโรปที่มีความเชื่อมโยงในเรื่องข้อมูลของผู้ต้องสงสัยว่าจะกระทำความผิดและหมายจับ ทำให้ประเทศต่างๆ ได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการสร้างความร่วมมือร่วมกันในระดับภูมิภาค และมีแนวโน้มที่จะทำให้เรื่องนี้สำเร็จมากยิ่งขึ้น โดยจะเห็นได้จากการระหว่างการประชุมจะมีการประชุมกลุ่มย่อยอย่างไม่เป็นทางการระหว่างกลุ่มประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันตลอดเวลา ซึ่งหวังผลว่าสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไปในอนาคต

นอกจากผลที่ได้รับทางตรงตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ในสังคมโลกสิ่งหนึ่งที่จะเป็นผลที่ได้ตามมาก็คือ การที่ผู้นำของประเทศต่างๆ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับสูงจะได้ทำความรู้จักกัน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดเครือข่ายในการทำงานร่วมกันในระดับนานาชาติต่อไปในอนาคต

กล่าวโดยสรุป การประชุมครั้งนี้ จะมีผลต่อความผาสุกของประชาคมโลกโดยรวม ในอันที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่างๆ ในระดับระหว่างประเทศ โดยนำไปสู่เป้าหมาย Safer world less crime

6.2 ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับ

6.2.1 ผลประโยชน์โดยตรง

ในส่วนของประเทศไทย ประเทศไทยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมาก รวมทั้งได้รับทราบประสบการณ์ใหม่ๆ หลายประการจากต่างประเทศ ซึ่งในบางเรื่องยังเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่น การขโมยความเป็นตัวตน (Identity theft) ที่ได้เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในหลายประเทศ ซึ่งความรู้เหล่านี้ย่อมนำมาใช้ในการป้องกันปัญหาหรือรับมือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นต่อไปในประเทศไทยได้

การได้รับเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมครั้งนี้ ถือเป็นเวทีสำคัญของประเทศไทยที่จะได้แสดงบทบาทความเป็นผู้นำในด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรม และได้แสดงให้เห็นถึงความตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประเทศไทยที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกในการป้องกันและปราบปรามกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะเป็นภาพพจน์ที่สำคัญประการหนึ่งของประเทศในการแสดงออกถึงพัฒนาการกระบวนการยุติธรรมของไทย

นอกจากนั้นผลจากการออก Bangkok Declaration จากการประชุมในครั้งนี้ ซึ่งมีเนื้อหาที่ประเทศต่างๆ จะทำงานร่วมกันต่อไปในอนาคต จะทำให้ชื่อเสียงของประเทศไทยติดอยู่ในเรื่องของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในระยะยาวต่อไป

ผลประโยชน์ทางตรงที่เห็นได้อย่างชัดเจนอีกประการหนึ่งก็คือ การจัดประชุมครั้งนี้ถือเป็นโอกาสอันดียิ่งที่ทำให้บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมีโอกาสเข้าร่วมประชุมการประชุมระดับโลก ได้มีโอกาสสัมผัสกับเจ้าหน้าที่จากทุกประเทศทั่วโลก ได้สัมผัสกับการประชุม และได้รับรู้เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน และได้มีโอกาสสร้างเครือข่ายกับเพื่อนร่วมงานที่มาจากต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้การทำงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมไทยดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศและมีมาตรฐานที่เป็นสากลมากยิ่งขึ้น

6.2.2 ผลประโยชน์โดยอ้อม

(1) การเจรจาระหว่างประเทศต่างๆ ตามที่ได้เรียนว่าในการประชุมครั้งนี้ ได้มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงจากประเทศต่าง ๆ มาเข้าร่วมอย่างมากมาย ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่ทำให้เกิดการพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของประเทศต่างๆ ดังกล่าว การเจรจาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะทำให้เกิดความร่วมมือกันต่อไปในอนาคต และจะทำให้ประเทศไทยมีความโดดเด่นในเรื่องของการพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสายตาของนานาประเทศ

(2) การประชาสัมพันธ์สภาพกระบวนการยุติธรรมของไทย ในการจัดประชุมครั้งนี้ นอกจากการประชุมในห้องประชุมแล้ว กระทรวงยุติธรรมยังได้จัดให้มีการนำผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ เข้าเยี่ยมชมกิจการในด้านกระบวนการยุติธรรมของไทย เช่น การเยี่ยมชมเรือนจำพิเศษธนบุรี ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ สถานบำบัดยาเสพติดฉะเชิงเทรา เป็นต้น ทำให้ผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ ได้เห็นสภาพที่แท้จริงของกระบวนการยุติธรรมไทย ช่วยให้เห็นได้ว่ากระบวนการยุติธรรมไทยมีมาตรฐานที่ทันสมัยเป็นที่ยอมรับได้ในระดับนานาชาติ และช่วยลบภาพพจน์ที่อาจเคยได้รับจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ได้

(3) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทย กระทรวงยุติธรรมได้จัดให้มีการนำผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ เยี่ยมชมสถานที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร เช่น พระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งวิมานเมฆ เป็นต้น ทำให้ชาวต่างชาติได้เห็นถึงขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมและของมีค่าของประเทศไทย ซึ่งผู้แทนมีความประทับใจและหลายคนได้แสดงความจำนงว่าประสงค์จะกลับมาเที่ยวที่ประเทศไทย และพร้อมจะเผยแพร่ความประทับใจเช่นว่านี้แก่บุคคลอื่นๆ ต่อไป

7. สิ่งที่ประเทศไทยจะต้องดำเนินการต่อไป

7.1 การพิจารณารับรองอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติต่างๆ จากผลการประชุมครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศต่างๆ ได้เรียกร้องให้มีการให้สัตยาบันอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านอาชญากรรมต่างๆ ซึ่งประเทศไทยเองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกและมีบทบาทบนเวทีโลกในเรื่องการพัฒนาระบบการยุติธรรมพร้อมที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามสิ่งที่ประชาคมโลกเรียกร้อง โดยในเบื้องต้นรัฐบาลไทยกระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่อนุสัญญาแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ และรัฐบาลมีเจตจำนงที่จะดำเนินการให้เป็นผลสำเร็จตามผลการประชุมที่ได้จากครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

7.1.1 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ปัจจุบันมีอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายของสหประชาชาติรวมทั้งสิ้น 12 ฉบับ ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วจำนวน 5 ฉบับ คงเหลืออนุสัญญาที่เหลืออีก 7 ฉบับ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2544 อนุมัติหลักการให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบกฎหมายภายในของประเทศไทยว่ามีความสอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาต่างๆ หรือไม่ ซึ่งรัฐบาลคงจะเร่งดำเนินการในเรื่องนี้ให้เป็นผลสำเร็จต่อไป ทั้งนี้ ในการนำมาตราการใดๆ มาใช้ รัฐบาลจะได้คำนึงถึงหลักนิติรัฐและสิทธิมนุษยชนตามที่ได้มีการกล่าวถึงในการประชุมครั้งนี้ด้วย

7.1.2 อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร พ.ศ. 2543 (United Nation Convention against Transnational Organized Crime 2000) หรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อนุสัญญาพาเลอร์โม ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาดังกล่าวไปแล้ว แต่ยังไม่มีการให้สัตยาบันในอนุสัญญาดังกล่าว แม้ประเทศไทยจะมีการออกกฎหมายเพื่อรองรับกลไกและมาตรการพิเศษต่างๆ ไว้หลายประการแล้ว แต่ยังคงมีความกระจัดกระจาย และไม่ครอบคลุมถึงอาชญากรรมในลักษณะองค์กรข้ามชาติอย่างทั่วถึง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบว่าจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้วหรือต้องร่างกฎหมายใหม่เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการตรวจสอบและอยู่ระหว่างการดำเนินการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งหากร่างกฎหมายดังกล่าวได้รับการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว รัฐบาลคงจะเร่งดำเนินการผลักดันให้มีผลใช้บังคับต่อไป เพื่อให้ประเทศไทยจะได้ให้การสัตยาบันในอนุสัญญาดังกล่าวต่อไป

7.1.3 อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน (United Nations Convention against Corruption) ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญานับดังกล่าวในปี พ.ศ. 2546 แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาว่าจะให้สัตยาบันแก่อนุสัญญานับดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว ปัญหาที่ยังไม่มีการให้สัตยาบันในอนุสัญญาดังกล่าวมิใช่ว่ารัฐบาลขัดข้องในหลักการของอนุสัญญาฯ แต่อย่างใด

แต่ปัญหาก็คือ ในอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดมาตรการทางกฎหมายไว้หลายประการ เช่น มาตรการเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนร่วมกันในระหว่างหน่วยงานยุติธรรมในประเทศสมาชิก การคืนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันที่ถูกยึด การรวบรวมข้อมูลหรือการสร้างระบบฐานข้อมูล เป็นต้น ซึ่งมาตรการต่างๆ ดังกล่าวยังคงเป็นที่ถกเถียงในหมู่นักกฎหมายไทยว่าจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายใหม่เพื่อรองรับมาตรการดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งหากไม่มีความจำเป็นต้องตรากฎหมายใหม่แล้ว การให้สัตยาบันของประเทศไทยคงทำได้อย่างรวดเร็ว แต่หากยังมีข้อสงสัยและมีความจำเป็นต้องตรากฎหมาย ก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องผลักดันให้เป็นผลสำเร็จต่อไป

7.2 การสร้างความร่วมมือในระหว่างภูมิภาค ประเทศไทยได้พยายามผลักดันให้เกิดความร่วมมือในระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ มาโดยตลอด ทั้งในรูปแบบของทวิภาคีและภายใต้กรอบอาเซียน โดยเฉพาะกรอบของรัฐมนตรีอาเซียน ด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime-AMMTC) และกรอบของเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (Senior Official Meeting on Transnational Crime-SOMTC) ซึ่งในกรอบดังกล่าวมีความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมในเรื่องขององค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ประเทศไทยได้เคยเสนอให้มีการจัดทำกรอบความร่วมมือทางด้านกฎหมาย (Mutual Legal Assistance) ซึ่งจะเน้นให้เกิดความร่วมมือทางด้านกฎหมายในหลายๆ ด้าน ทั้งทางด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การร่วมมือกันสืบสวนสอบสวน การร่วมมือกันรวบรวมพยานหลักฐาน ความร่วมมือกันในด้านข้อมูล เป็นต้น ซึ่งข้อเสนอดังกล่าวยังได้รับการตอบสนองอย่างไม่เต็มที่มากนัก ในการประชุม AMMTC และการประชุม SOMTC ในครั้งหน้าซึ่งจะจัดขึ้นที่ประเทศเวียดนามในเดือนกันยายน 2548 ประเทศไทยคงจะผลักดันเรื่องนี้ให้มีความคืบหน้าต่อไป

นอกจากความร่วมมือทางด้านกฎหมายที่ประเทศไทยเคยผลักดันอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว ประเทศไทยควรจะเป็นผู้นำในด้านการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภูมิภาคนี้ ทั้งในด้านการพัฒนาความร่วมมือในการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การพัฒนามาตรฐานเรือนจำ การพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชน การให้ความช่วยเหลือในด้านเทคนิคซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนและอบรมให้ความรู้ซึ่งกันและกัน การจัดตั้งศูนย์ประสานและเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างประเทศในอาเซียนด้วยกัน ซึ่งประเทศไทยคงจะหาเวทีในระดับอาเซียนและระดับเอเชียเพื่อผลักดันแนวความคิดเหล่านี้ต่อไป

7.3 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมของไทย ดังจะเห็นได้จากผลการประชุมว่าการปรับปรุงกลไกภายใน รวมทั้งมาตรฐานการปฏิบัติงานภายในของแต่ละประเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ตลอดจนเป็น การสร้างสภาพแวดล้อมให้สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมไทยซึ่งถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญให้มีประสิทธิภาพและมีความทันสมัยอีกด้วย ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาในเบื้องต้นจากผลการ

ประชุมที่ผ่านมาในครั้งนี้นี้ เห็นว่าควรจะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมในหลายๆ ด้านด้วยกัน ได้แก่

7.3.1 ปรับปรุงกระบวนการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้ดียิ่งขึ้น ระบบการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย ระบบการให้คำแนะนำทางด้านกฎหมายแก่ผู้ด้อยโอกาสเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บุคคลทุกฝ่ายสามารถเสมอกันได้ในภายใต้อกฎหมายอย่างแท้จริง ในโอกาสแรกซึ่งยังไม่มีกฎหมายนี้ กระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการจัดตั้งกองทุนยุติธรรม (Justice fund) เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่จำเลยในคดีอาญา และในด้านการปล่อยชั่วคราว นอกจากนี้กระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการนำเสนอร่างกฎหมายลำดับรองเพื่อให้มีการแต่งตั้งทนายความให้แก่ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน และร่างกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการปล่อยชั่วคราวให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และลดการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่โดยมิชอบ

7.3.2 ปรับปรุงวิธีการดำเนินคดีอาญาให้มีระบบการตรวจสอบถ่วงดุลเพื่อตอบสนองต่อหลักการนิติรัฐ ระบบการดำเนินคดีอาญาในปัจจุบันของประเทศไทยแม้จะมีมาตรฐานที่ดีในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับเรื่องการออกหมายจับ หมายค้น แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงให้ทันสมัยโดยคำนึงถึงการตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งเป็นหลักการสำคัญในหลักนิติรัฐ และเป็นหลักการที่จะตอบสนองต่อการคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนด้วย การจัดตั้งศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนามเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐประการหนึ่งซึ่งกระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการดำเนินการ นอกจากนั้นภายในระยะเวลาอันใกล้ กระทรวงยุติธรรมมีแผนที่จะนำเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในหลายประเด็น เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่ไปโดยมีการตรวจสอบถ่วงดุลที่เหมาะสม และมีวิธีนำสืบพยานที่เหมาะสม

7.3.3 ปรับปรุงระบบโทษและการบังคับโทษ ระบบโทษและระบบการบังคับโทษเป็นเรื่องใหญ่ในกระบวนการยุติธรรม การปรับปรุงโทษให้มีความแน่นอน และใช้บังคับแก่บุคคลที่มีฐานะแตกต่างกันอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งการกำหนดโทษแก่นิติบุคคล การใช้โทษในลักษณะ non-custodial ให้มากยิ่งขึ้น เป็นโครงการในการพัฒนาระบบกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้เคยคิดจัดทำโครงการไว้บ้างแล้ว ซึ่งคงจะเร่งผลักดันให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

7.3.4 ปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวกับเด็กและผู้ด้อยโอกาส กระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับเด็ก ทั้งในฐานะที่เด็กเป็นผู้ต้องหา ผู้เสียหายหรือพยาน และกรณีที่ผู้ด้อยโอกาสต่างๆ เช่น หญิงต่างชาติที่ถูกลักพาตัวเข้ามาในประเทศ จะต้องมีการเพิ่มมาตรการพิเศษที่เข้ามาดูแล แม้ปัจจุบันจะมีการเพิ่มเติมกระบวนการคุ้มครองทั้งในเรื่องการสืบพยานเด็กแล้วก็ตาม แต่ในเรื่องนี้ยังต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้มีระบบมากยิ่งขึ้น ขณะนี้ กระทรวงยุติธรรมได้นำ

เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวกับเด็กและร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวไปส่วนหนึ่งแล้ว และคงจะมีการแก้ไขกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

7.3.5 นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ให้มากยิ่งขึ้น กระทรวงยุติธรรมถือได้ว่าเป็นผู้นำในเรื่องของการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการปฏิบัติ เช่น การประชุมกลุ่มครอบครัว การใช้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เป็นต้น และทั้งในด้านกฎหมาย เช่น การเสนอร่างพรบ.จัดตั้งศาลเด็กและเยาวชนที่เน้นให้มีการหันเหคดีออกจากศาล การร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุมประพฤติใหม่ หรือการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ไปใช้ในร่างพระราชบัญญัติชะลอการฟ้อง เป็นต้น ซึ่งกระทรวงยุติธรรมยังมีแนวความคิดที่จะนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้ในขั้นตอนการดำเนินคดีอาญาต่างๆ ให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้นต่อไป โดยคำนึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของประเทศไทยควบคู่กันไปด้วย

7.3.6 เสริมศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม การเสริมสร้างศักยภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ทั้งในด้านการฝึกอบรม การให้ความรู้ใหม่ การจัดการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ และกระทรวงฯ ยังมีโครงการที่จะพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ การพัฒนาระบบบุคลากรและคำตอบแทนเป็นสิ่งที่กระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการพิจารณา ทั้งหมดเพื่อเป็นโครงการในการที่จะพัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีความเป็นมืออาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

7.3.7 ปรับปรุงระบบการเชื่อมโยงข้อมูลในกระบวนการยุติธรรม เรื่องของฐานข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ ดังจะเห็นได้จากผลการประชุมในการประชุมเต็มคณะและการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจะดำเนินการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้เกิดประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีฐานข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ดีเพื่อใช้เป็นฐานในการดำเนินการเกี่ยวกับการต่อต้านอาชญากรรมได้ ในขณะนี้กระทรวงยุติธรรมได้จัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีและสารสนเทศกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติเสร็จสิ้นแล้ว และอยู่ระหว่างการจัดทำระบบทดลองในบางเขตพื้นที่ ซึ่งในส่วนนี้ หากจัดทำได้เป็นผลสำเร็จตามเป้าหมาย จะทำให้การรวบรวมข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างครบถ้วนและมีระบบ สามารถใช้ในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมและใช้เป็นข้อมูลเพื่อติดตามหาตัวคนร้ายได้

ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration)

- ภาษาไทย (ฉบับทางการ)
- ภาษาอังกฤษ

คำแปลอย่างเป็นทางการ

ปริญญากองเทพ

การฝึกกำลังและการโต้ตอบ : การดำเนินกลยุทธ์ร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรม และความยุติธรรมทางอาญา

เราบรรดารัฐสมาชิกของสหประชาชาติ

ได้มาประชุมร่วมกันในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 18 ถึง 25 เมษายน 2548 เพื่อตัดสินใจที่จะดำเนินการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นภายใต้เจตนารมณ์ของความร่วมมือกันในการต่อต้านอาชญากรรมและแสวงหาความยุติธรรม

เชื่อมั่นว่า การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาหลายครั้งที่ผ่านมาซึ่งเป็นเวทีประชุมระหว่างรัฐบาลที่สำคัญ มีส่วนเสริมสร้างนโยบายและแนวปฏิบัติระดับชาติด้วยการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ระดมความเห็นสาธารณชนและเสนอแนะทางเลือกเกี่ยวกับนโยบายระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงมีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญต่อ ความเจริญก้าวหน้าและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

ระลึกถึงผลงานของการประชุมสหประชาชาติสิบครั้งที่ผ่านมา

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความรับผิดชอบของโครงการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาในการที่จะทำงานกับรัฐสมาชิก องค์การระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศในเรื่อง การป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

กังวลเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับการแพร่ขยายและมิติของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร รวมถึงการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย การฟอกเงิน การค้ำมนุษย์ และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย และการก่อการร้าย และความเชื่อมโยงใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างอาชญากรรมดังกล่าว รวมทั้งกังวลเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับความซับซ้อนแบบขด และความหลากหลายในกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่เพิ่มมากขึ้น

เน้นย้ำว่า การเพิ่มการเจรจาทำความเข้าใจระหว่างอารยธรรมต่าง ๆ การเสริมสร้างความอดทน การป้องกันการเลือกปฏิบัติต่อศาสนาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง และการจัดการกับประเด็นการพัฒนาและข้อขัดแย้งที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข จะมีส่วนสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการต่อต้านการก่อการร้ายในทุกรูปแบบและทุกการกระทำที่ปรากฏและยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายไม่ว่าในพหุติการณ์ใดเป็นการกระทำที่ปราศจาก เหตุผลสนับสนุน

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่ารัฐต้องทำให้แน่ใจว่ามาตรการใดๆ ก็ตามที่ใช้ในการต่อต้านการก่อการร้าย สอดคล้องกับพันธกรณีทั้งปวงของรัฐสมาชิกภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและจะรับเอามาตรการนั้น โดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายระหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ผู้ลี้ภัย และมนุษยธรรม

ตระหนักในการเติบโตอย่างรวดเร็ว การขยายตัวทางภูมิศาสตร์ และผลกระทบของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินรูปแบบใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นในฐานะที่เป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อเศรษฐกิจระดับชาติ และระบบการเงินระหว่างประเทศ

เน้นให้เด่นชัดซึ่งความจำเป็นของวิธีการที่เป็นระบบและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อต้านคอร์รัปชันและการฟอกเงินภายใต้กรอบการทำงานและตราสารที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ เนื่องจากอาชญากรรมเหล่านี้สามารถนำไปสู่การกระทำความผิดทางอาญาอื่นได้

รับทราบด้วยความซาบซึ้งในงานของการประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคเพื่อการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11

จึงได้ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. เราขอประกาศเจตนารมณ์ทางการเมืองและพันธกิจของพวกเราเพื่อที่จะบรรลุถึงความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้

2. เราขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งในการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและพันธกิจของเรามาที่มีต่อสหประชาชาติและ โครงการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา และสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม สถาบันวิจัยอาชญากรรมและความยุติธรรมระหว่างภูมิภาคแห่งสหประชาชาติและสถาบันของเครือข่ายโครงการ และเรามิมีมติที่จะเสริมสร้างให้โครงการเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยการให้ทุนอย่างยั่งยืนตามความเหมาะสม

3. ด้วยจิตสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกันและแบ่งปันกัน ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความพร้อมของพวกเราในความพยายามที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อสู้กับ อาชญากรรมและการก่อการร้ายในระดับพหุภาคี ระดับภูมิภาค และระดับทวิภาคีในด้านต่างๆ รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกัน เราจะพยายามเพื่อให้ประเทศของเรามีความสามารถ และในกรณีที่เหมาะสม ผนึกกับความสามารถของนานาประเทศโดยผ่านทางสหประชาชาติ และองค์การระดับโลก และระดับภูมิภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกัน การสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีและการพิจารณาพิพากษาคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและการก่อการร้าย และทำให้ปรากฏซึ่งความเชื่อมโยงใดๆ ที่มีอยู่ระหว่างอาชญากรรมดังกล่าว

4. เรายินดีกับการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารทั้งสองฉบับ เราขอเรียกร้องบรรดา รัฐสมาชิกซึ่งยังมิได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติและอนุวัติการข้อบทของอนุสัญญาและพิธีสารดังกล่าวและข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และตราสารระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านการก่อการร้ายในการอนุวัติการข้อบทของตราสารระหว่างประเทศดังกล่าว เราให้คำมั่นว่าจะดำเนินการให้สอดคล้องรองรับอย่างเต็มที่ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ผู้ลี้ภัย และมนุษยธรรม เราขอสนับสนุนความพยายามทุกอย่างที่จะอำนวยความสะดวกแก่การอนุวัติการตามข้อตกลงดังกล่าว

5. เราขอเรียกร้องให้รัฐผู้บริจาคและสถาบันการเงินยังคงให้ความช่วยเหลือทางวิชาการต่อไปโดยสมัครใจ สม่าเสมอและเพียงพอแก่ประเทศกำลังพัฒนา และประเทศที่ระบบเศรษฐกิจอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศดังกล่าวให้มีความสามารถในการป้องกันและการจัดการกับอาชญากรรมในทุกรูปแบบ และนำมาตรฐานและแบบแผนของสหประชาชาติมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอำนวยความสะดวกให้ประเทศดังกล่าวเข้าเป็นภาคีและอนุวัติการอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายและตราสารระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านอาชญากรรม เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการควบคุมยาเสพติด

6. เราสนับสนุนวิธีการที่บูรณาการยิ่งขึ้นภายในสหประชาชาติเกี่ยวกับความช่วยเหลือในการเสริมสร้างความสามารถในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา และความร่วมมือในเรื่องทางอาญาที่มีลักษณะข้ามชาติ ในฐานะที่มีส่วนในการก่อตั้งและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหลักนิติธรรม

7. เราจะแสวงหาการปรับปรุงการโต้ตอบอาชญากรรมและการก่อการร้ายทั้งในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ อาทิเช่น การรวบรวมและการแบ่งปันข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับอาชญากรรมและการก่อการร้ายและที่เกี่ยวกับมาตรการต่อต้านที่มีประสิทธิภาพโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายใน เรายินดีกับงานสำคัญที่ได้ดำเนินการโดยสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม และเครือข่ายโครงการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของสหประชาชาติในด้านแนวโน้มของอาชญากรรมและความยุติธรรม

8. เราเชื่อว่าการยึดมั่นในหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล และการบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีก่อนสำหรับการสร้างและการรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมเพื่อการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมให้ได้ผลสำเร็จ เราขอให้คำมั่นที่จะพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งสถาบันด้านความยุติธรรมทางอาญาที่เที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมต่อบุคคลที่ถูกคุมขังก่อนและหลังการพิจารณาคดี โดยสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับในเรื่องนี้

9. เราขอรับบทบาทของบุคคลและกลุ่มบุคคลนอกภาครัฐ เช่น ประชาสังคม องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ และองค์กรที่มีชุมชนเป็นฐานในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและต่อสู้กับอาชญากรรม และการก่อการร้าย เราส่งเสริมให้มีมาตรการที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของบทบาทนี้ภายใต้หลักนิติธรรม

10. เราขอรับว่ากลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุม จะสามารถลดอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้อย่างมาก เราขอส่งเสริมให้ใช้กลยุทธ์ดังกล่าวจัดการกับมูลเหตุและปัจจัยเสี่ยงของอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม และพัฒนาการใช้กลยุทธ์ดังกล่าวต่อไปในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงแนวทางต่าง ๆ อาทิเช่น แนวทางของสหประชาชาติในการป้องกันอาชญากรรม

11. เราขอให้ข้อสังเกตว่า ประเทศที่เพิกเฉยจากความขัดแย้งเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและคอร์รัปชัน และด้วยเหตุนี้ เราจึงขอเสนอแนะว่ารัฐสมาชิก องค์กรระดับภูมิภาค และหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น สำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม โดยการประสานงานกับหน่วยปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสำนักเลขาธิการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตอบโต้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อปัญหาเหล่านี้ เพื่อที่จะสร้างขึ้นใหม่ เสริมสร้างให้เข้มแข็ง หรือรักษาไว้ซึ่งหลักนิติธรรมและการอำนวยความสะดวกในสถานการณ์ภายหลังความขัดแย้ง

12. กรณีที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเข้าไปเกี่ยวพันเพิ่มมากขึ้นในการลักขโมยและลักลอบค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรม และการลักลอบค้าพืชและสัตว์ป่าที่ได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมาย เราขอยอมรับความสำคัญของการต่อต้านรูปแบบของอาชญากรรมเหล่านี้ และโดยระลึกถึงตราสารระหว่างประเทศด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาว่าด้วยวิธีการในการห้ามและการป้องกันการนำเข้า การส่งออกและการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทางวัฒนธรรมที่ผิดกฎหมาย อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้สูญพันธุ์และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เราขอเรียกร้องให้บรรดารัฐสมาชิกทั้งหลายใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มแข็ง

13. เราได้รับทราบด้วยความห่วงใยเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของการลักพาตัวและลักลอบค้ามนุษย์ในฐานะที่เป็นรูปแบบของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่มีความร้ายแรง นำมาซึ่งผลประโยชน์และไม่มีมนุษยธรรม ซึ่งบ่อยครั้งเป็นการกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาทุนให้กับองค์กรอาชญากรรม และในบางกรณีให้กับกิจกรรมการก่อการร้าย และด้วยเหตุนี้ เราขอเสนอแนะว่าจะต้องจัดให้มีมาตรการในการต่อต้านอาชญากรรมเหล่านี้ และให้ความสนใจกับการสร้างกลไกในทางปฏิบัติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมเหล่านี้ เราขอรับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการเพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่เพียงพอต่อเหยื่อของการลักพาตัวและการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขา

14. โดยคำนึงถึงข้อมติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ 59/156 เราได้รับทราบความกังวลเป็นอย่างยิ่งในเรื่องการเอาวิยะออกไปจากร่างกายของมนุษย์โดยผิดกฎหมายและการลักลอบค้าอวัยวะของมนุษย์ และจะตรวจสอบรายงานของเลขาธิการสหประชาชาติที่ได้รับการร้องขอตามข้อมติดังกล่าวด้วยความสนใจ

15. เราขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความสำคัญมูลฐานของการอนุวัติการตราสารที่มีอยู่และการพัฒนามาตรการระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อไป เช่น การพิจารณาการเสริมสร้างให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นและการเพิ่มมาตรการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการต่อต้านอาชญากรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์การฟอกเงิน และการลักลอบค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ตลอดจนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางกฎหมาย การริบ การไต่สวนและการคืนซึ่งทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด

16. เราได้รับทราบว่าในยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของระบบโทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบใหม่ได้มีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในทางที่ผิดเพื่อวัตถุประสงค์ในทางอาชญากรรมรวมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเราจึงยินดีในความพยายามที่จะขยายและเพิ่มความร่วมมือที่มีอยู่เพื่อป้องกัน สืบสวนสอบสวน และฟ้องคดีการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูงและคอมพิวเตอร์ รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคเอกชน เราขอยอมรับการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญของสหประชาชาติ และเวทีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศอื่นๆ ในการต่อต้านอาชญากรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และขอเชิญชวนให้คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาดูสอบความเป็นไปได้ในการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติโดยร่วมกับองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์คล้ายกัน โดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่มี

17. เราขอยอมรับความสำคัญของการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความจำเป็นในการคุ้มครองพยานและเหยื่อของอาชญากรรมและการก่อการร้าย และเราขอให้คำมั่นที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของกรอบการทำงานในด้านกฎหมายและด้านการเงิน เพื่อให้การสนับสนุนแก่เหยื่อของอาชญากรรมดังกล่าวในกรณีที่เป็น โดยคำนึงถึง อาทิเช่น ปฏิญญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับเหยื่อของอาชญากรรมและการใช้อำนาจในทางที่ผิด

18. เราขอเรียกร้องให้รัฐสมาชิกดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของตน เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรม และพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถรับรองสิทธิในระบบความยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

19. เราได้รับทราบด้วยความห่วงใยในปัญหาการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมายและผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ร้ายแรงที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว ดังนั้น เราขอเรียกร้องให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรรูปแบบนี้

20. เราจะเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการต่อต้านอาชญากรรม รวมถึงการส่งเสริมความเจริญเติบโตการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการความยากจนและการว่างงานโดยทางยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและสมดุลและนโยบายการป้องกันอาชญากรรม

21. เราขอเรียกร้องรัฐที่ยังมิได้เป็นภาคีสมาชิกและอนุวัติการตราสารระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายให้ดำเนินการดังกล่าว เพื่อเพิ่มความสามารถของรัฐที่จะเป็นภาคีสมาชิกและอนุวัติการตราสารดังกล่าวและเพื่อปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านการก่อการร้าย เราขอแสดงความสนับสนุนความพยายามอย่างต่อเนื่องของสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมในการช่วยเหลือรัฐภายใต้อาณัติและโดยการประสานงานกับคณะกรรมการต่อต้านการก่อการร้ายและศูนย์อำนวยการบริหารการต่อต้านการก่อการร้ายของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ในความพยายามที่จะให้สัตยาบันและอนุวัติการตราสารดังกล่าว โดยการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการเมื่อมีการร้องขอ โดยอาจรวมถึงความช่วยเหลือในด้านระบบความยุติธรรมทางอาญาเพื่ออำนวยความสะดวกในการอนุวัติการตราสารดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

22. เราขอแสดงความหวังว่าการเจรจาว่าด้วยการก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ครอบคลุมครบถ้วนซึ่งกำลังดำเนินการอยู่จะเสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในบริบทนี้เราขอรับว่าการที่จะบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับคำจำกัดความที่จะเป็นไปได้ของการก่อการร้ายเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่ต้องหาข้อยุติ เราขอเรียกร้องให้รัฐสมาชิกพิจารณาการลงนามและการให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการใช้อาวุธนิวเคลียร์เพื่อการก่อการร้าย

23. เราเชื่อว่าการมีผลใช้บังคับที่รวดเร็วและการอนุวัติการที่ตามมาของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันเป็นสิ่งสำคัญในความพยายามระดับระหว่างประเทศในการต่อต้านการคอร์รัปชัน และดังนั้น เราจึงให้ความสำคัญอย่างสูงในการสนับสนุนความพยายามเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว และเราขอเรียกร้องบรรดารัฐที่ยังมิได้ลงนามให้สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาให้ดำเนินการดังกล่าว

24. เราเชื่อด้วยว่าการบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและหลักนิติธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการป้องกันและควบคุมการคอร์รัปชัน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดี ยิ่งไปกว่านั้นเพื่อยับยั้งการคอร์รัปชัน เราขอรับว่าการส่งเสริมวัฒนธรรมในการยึดถือหลักคุณธรรมและการตรวจสอบได้ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนเป็นสิ่งจำเป็น

25. เราเชื่อว่าการได้คืนซึ่งทรัพย์สินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และด้วยเหตุดังกล่าว เราขอย้ำความจำเป็นของการรับเอามาตรการต่างๆ มาใช้เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการได้คืนซึ่งทรัพย์สินที่สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาดังกล่าว

26. เราตระหนักในความท้าทายของการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รวมถึงการฟอกเงิน เราขอเรียกร้องรัฐสมาชิกให้เสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบาย มาตรการ และสถาบันเพื่อการปฏิบัติระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกัน การสืบสวนสอบสวน และการฟ้องคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รวมถึงการฟอกเงิน และอาชญากรรมที่กระทำโดยทางหรือได้รับความสะดวกจากเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินสนับสนุนการก่อการร้ายและการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

27. เราตระหนักในความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการกับปัญหาการใช้เอกสารและข้อมูลระบุตัวบุคคลปลอม เพื่อที่จะหยุดยั้งอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและการก่อการร้าย เราพยายามที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เพื่อต่อต้านการใช้เอกสารและข้อมูลระบุตัวบุคคลปลอม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เอกสารการเดินทางปลอม ด้วยมาตรการ การรักษาความปลอดภัยที่ได้รับการปรับปรุง และขอส่งเสริมให้มีการรับเอากฎหมายภายในที่เหมาะสม

28. เราขอแนะนำว่า ควรให้ความช่วยเหลือด้วยความสมัครใจและความช่วยเหลือทางวิชาการที่เหมาะสมแก่ประเทศกำลังพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสนับสนุนความพยายามของประเทศดังกล่าวในการต่อต้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

29. เราพยายามที่จะใช้มาตรฐานและแบบแผนของสหประชาชาติอย่างเหมาะสมในโครงการระดับชาติของเราเพื่อป้องกันอาชญากรรมและการปฏิรูปความยุติธรรมทางอาญา และใช้ความพยายามตามที่จำเป็น เพื่อยืนยันให้มีการกระจายการดำเนินการนั้นไปในวงกว้าง เราพยายามอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานอัยการ ศาลและกลุ่มวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงแบบแผนและมาตรฐานและทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับระหว่างประเทศ

30. เราขอเสนอแนะให้คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาพิจารณาทบทวนมาตรฐานและแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทัณฑ์สถานและนักโทษให้มีความเพียงพอ

31. เราได้รับทราบด้วยความห่วงใยว่าสภาพทางกายภาพและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการจองจำอาจมีส่วนส่งเสริมการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสเอชไอวี/เอดส์ ภายในบริเวณของสถานที่คุมขังในช่วงก่อนและหลังการพิจารณาคดี และจะกระจายออกไปสู่สังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทัณฑ์สถานที่สำคัญประการหนึ่ง ในกรณีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายภายใน เราขอเรียกร้องให้รัฐต่างๆ พัฒนาและรับเอามาตรการและแนวทาง เพื่อทำให้มั่นใจว่าปัญหาโรคเอชไอวี/เอดส์ภายในสถานที่คุมขังดังกล่าวได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ

32. เพื่อส่งเสริมสิทธิประโยชน์ของเหยื่อและการฟื้นฟูผู้กระทำผิด เรายอมรับความสำคัญของการพัฒนาต่อไปซึ่งนโยบาย กระบวนการ และโครงการในเรื่องกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ รวมถึงมาตรการทางเลือกแทนการฟ้องคดีอาญา ซึ่งจะช่วย使我们สามารถหลีกเลี่ยงผลในด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจองจำ ช่วยลดปริมาณคดีในศาลอาญา และช่วยส่งเสริมการนำวิธีการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในระบบความยุติธรรมทางอาญาตามความเหมาะสม

33. เรายืนยันความมุ่งมั่นที่จะให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน เราจะพิจารณาแนวทางเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นเหยื่อของอาชญากรรมและเด็กที่มีปัญหาด้านกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กซึ่งสูญเสียเสรีภาพ กรณีที่มีการจำกัดเสรีภาพ และเพื่อให้มั่นใจได้ว่า วิธีปฏิบัติเหล่านั้นมีการคำนึงถึงเพศ เจนใจทางสังคม ความต้องการในด้านการพัฒนาของเขา ตลอดจนมาตรฐานและแบบแผนที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติตามความเหมาะสม

34. เรายืนยันความจำเป็นในการพิจารณาหามาตรการเพื่อป้องกันการแพร่ขยายของอาชญากรรมเมือง รวมถึงการปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของการบังคับใช้กฎหมายและศาลและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและประชาสังคมในเรื่องดังกล่าว

35. เรายแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อประชาชนและรัฐบาลไทยสำหรับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและมีไมตรีจิตต่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน และสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีเยี่ยมสำหรับการประชุมสหประชาชาติ ครั้งที่ 11 นี้

Eleventh
United Nations Congress
on Crime Prevention and
Criminal Justice

Bangkok, 18-25 April 2005

Distr.: Limited
23 April 2005

original: English

Agenda items 3, 4, 5, 6 and 7

Effective measures to combat transnational
organized crime

International cooperation against terrorism and
links between terrorism and other criminal
activities in the context of the work of the
United Nations Office on Drugs and Crime

Corruption: threats and trends in the twenty-first
century

Economic and financial crimes: challenges to
sustainable development

Making standards work: fifty years of standard-setting
in crime prevention and criminal justice

Draft Bangkok Declaration
Synergies and Responses: Strategic Alliances in Crime
Prevention and Criminal Justice

We, the Member States of the United Nations,

Having assembled at the Eleventh United Nations Congress on Crime Prevention and Criminal Justice in Bangkok from 18 to 25 April 2005 to decide to take more effective concerted action, in a spirit of cooperation, to combat crime and seek justice,

Convinced that the United Nations congresses on crime prevention and criminal justice, which constitute a major intergovernmental forum, have contributed to national policies and practices by facilitating the exchange of views and experience, mobilizing public opinion and recommending policy options at the national, regional and international levels, thus making a significant contribution to progress and the promotion of international cooperation in crime prevention and criminal justice,

Recalling the work of the ten previous United Nations congresses,

V.05-83692 (E)

Reaffirming the responsibility vested in the United Nations Crime Prevention and Criminal Justice Programme to work, together with Member States and regional and international organizations, in the field of crime prevention and criminal justice,

Greatly concerned by the expansion and dimensions of transnational organized crime, including illicit drug trafficking, money-laundering, trafficking in persons, smuggling of migrants, illegal arms trafficking and terrorism, and any existing links between them, and by the increasing sophistication and diversification of the activities of organized criminal groups,

Emphasizing that enhancing dialogue among civilizations, promoting tolerance, preventing the indiscriminate targeting of different religions and cultures and addressing development issues and unresolved conflicts will contribute to international cooperation, which is among the most important elements to combat terrorism in all its forms and manifestations, and reaffirming that no terrorist act can be justified in any circumstances,

Reaffirming that States must ensure that any measures taken to combat terrorism comply with all their obligations under international law and should adopt such measures in conformity with the Charter of the United Nations and international law, in particular international human rights, refugee and humanitarian law,

Alarmed by the rapid growth, geographical extent and effects of new economic and financial crimes, which have emerged as significant threats to national economies and the international financial system,

Highlighting the need for an integrated and systemic approach to combating corruption and money-laundering, within existing frameworks and instruments, in particular those under the aegis of the United Nations, since those crimes can be conducive to the perpetration of other criminal activities,

Noting with appreciation the work of the regional preparatory meetings for the Eleventh United Nations Congress on Crime Prevention and Criminal Justice,

Declare as follows:

1. We proclaim our political will and commitment to achieve the aspirations and objectives as set out in this Declaration.
2. We reaffirm our continued support for and commitment to the United Nations and to the United Nations Crime Prevention and Criminal Justice Programme, especially the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice and the United Nations Office on Drugs and Crime, the United Nations Interregional Crime and Justice Research Institute and the institutes of the Programme network, and resolve to strengthen the Programme further through sustained funding, as appropriate.
3. In the spirit of common and shared responsibility, we reaffirm our readiness to seek to improve international cooperation in the fight against crime and terrorism, at the multilateral, regional and bilateral levels, in areas including, among others, extradition and mutual legal assistance. We seek to ensure our national capacity and, where appropriate, the coherence of our international capacity, through the United Nations and other relevant global and regional organizations, to engage in international cooperation, in particular in the prevention, investigation,

prosecution and adjudication of transnational organized crime and terrorism and in discovering any existing links between them.

4. We welcome the entry into force of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and two of its Protocols. We call upon all States that have not yet done so to seek to ratify or accede to and implement the provisions of that Convention and its Protocols, as well as the provisions of the United Nations Convention against Corruption and the international instruments against terrorism. In implementing the provisions of those instruments, we commit ourselves to fully comply with our obligations under international law, in particular international human rights law, refugee law and humanitarian law. We support every effort to facilitate the implementation of those instruments.

5. We call upon donor States and financial institutions to continue to make adequate voluntary contributions on a regular basis for the provision of technical assistance to developing countries and to countries with economies in transition, in order to help build their capacity to prevent and tackle crime in all its forms and apply the United Nations standards and norms in crime prevention and criminal justice and, in particular, to facilitate their becoming parties to and implementing the international instruments against terrorism and the relevant international instruments against crime, such as the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the Protocols thereto, the United Nations Convention against Corruption and the international drug control conventions.

6. We support a more integrated approach within the United Nations in relation to the provision of assistance for building capacity in crime prevention and criminal justice, and in cooperation in criminal matters of a transnational character, as a contribution to the establishment and strengthening of the rule of law.

7. We seek to improve our responses to crime and terrorism nationally and internationally, inter alia, by collecting and sharing information on crime and terrorism and on effective countermeasures, in accordance with national legislation. We welcome the important work done by the United Nations Office on Drugs and Crime and the United Nations Crime Prevention and Criminal Justice Programme network in the area of trends in crime and justice.

8. We are convinced that upholding the rule of law and good governance and proper management of public affairs and public property at the local, national and international levels are prerequisites for creating and sustaining an environment for successfully preventing and combating crime. We are committed to the development and maintenance of fair and efficient criminal justice institutions, including the humane treatment of all those in pre-trial and correctional facilities, in accordance with applicable international standards.

9. We recognize the role of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, in contributing to the prevention of and the fight against crime and terrorism. We encourage measures to strengthen this role within the rule of law.

10. We recognize that comprehensive and effective crime prevention strategies can significantly reduce crime and victimization. We urge that such strategies address the root causes and risk factors of crime and victimization and that they be further developed and implemented at the local, national and

international levels, taking into account, inter alia, the United Nations Guidelines on Crime Prevention.

11. We note that countries emerging from conflict are particularly vulnerable to crime, in particular organized crime and corruption, and therefore we recommend that Member States, regional organizations and international entities such as the United Nations Office on Drugs and Crime, in coordination with the Department of Peacekeeping Operations of the Secretariat and other relevant entities, provide more effective responses to these problems, in order to re-establish, strengthen or sustain the rule of law and deliver justice in post-conflict situations.

12. With regard to the increased involvement of organized criminal groups in the theft of and trafficking in cultural property and illicit trafficking in protected species of wild flora and fauna, we recognize the importance of combating these forms of crime and, bearing in mind the relevant international legal instruments, such as the Convention on Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property, the Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora and the Convention on Biological Diversity, we call upon Member States to take effective measures to strengthen international cooperation.

13. We note with concern the rise of kidnapping and trafficking in persons as serious, profitable and inhumane forms of organized crime, often committed with the objective of funding criminal organizations and, in some cases, terrorist activities, and hence recommend that measures be devised to combat these crimes and that attention be given to the creation of practical mechanisms for countering them. We recognize the need to implement measures intended to provide adequate assistance and protection to victims of kidnapping and trafficking in persons and their families.

14. Mindful of General Assembly resolution 59/156, we note the serious concerns raised about the illicit removal of and trafficking in human organs and will examine with interest the report of the Secretary-General requested therein.

15. We reaffirm the fundamental importance of implementation of existing instruments and the further development of national measures and international cooperation in criminal matters, such as consideration of strengthening and augmenting measures, in particular against cybercrime, money-laundering and the trafficking in cultural property, as well as on extradition, mutual legal assistance and the confiscation, recovery and return of proceeds of crime.

16. We note that, in the current period of globalization, information technology and the rapid development of new telecommunication and computer network systems have been accompanied by the abuse of those technologies for criminal purposes. We therefore welcome efforts to enhance and supplement existing cooperation to prevent, investigate and prosecute high-technology and computer-related crime, including by developing partnerships with the private sector. We recognize the important contribution of the United Nations to regional and other international forums in the fight against cybercrime and invite the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice, taking into account that experience, to examine the feasibility of providing further assistance in that area under the aegis of the United Nations in partnership with other similarly focused organizations.

17. We recognize the importance of giving special attention to the need to protect witnesses and victims of crime and terrorism, and we commit ourselves to strengthening, where needed, the legal and financial framework for providing support to such victims, taking into account, inter alia, the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power.

18. We call upon Member States to take steps, in accordance with their domestic laws, to promote access to justice, and to consider the provision of legal aid to those who need it, to enable the effective assertion of their rights in the criminal justice system.

19. We note with concern the problem of trafficking in illicit drugs and the serious socio-economic consequences it entails, and therefore we call for the strengthening of international cooperation in combating that form of organized crime.

20. We will strengthen international cooperation in order to create an environment that is conducive to the fight against crime, including by promoting growth and sustainable development and eradicating poverty and unemployment through effective and balanced development strategies and crime prevention policies.

21. We call upon States that have not yet done so to become parties to and implement the universal instruments against terrorism. In order to enhance the capacity of States to become parties to and implement those instruments and to comply with the relevant Security Council resolutions against terrorism, we express our support for the continuing efforts of the United Nations Office on Drugs and Crime to assist States, within its mandate and in coordination with the Counter-Terrorism Committee and the Counter-Terrorism Executive Directorate of the Security Council, in their efforts to ratify and implement those instruments, through the provision of technical assistance upon request. This might include assistance to criminal justice systems to facilitate the effective implementation of those instruments.

22. We express the hope that the ongoing negotiation of the draft comprehensive convention on international terrorism will be concluded as soon as possible. In this context, we recognize that arriving at a possible definition of terrorism is one of the key issues to be resolved. We call upon Member States to consider signing and ratifying the International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism.

23. We are convinced that the expeditious entry into force and subsequent implementation of the United Nations Convention against Corruption are central to the efforts at the international level to fight corruption, and therefore we accord high priority to supporting efforts to that end, and we call upon all States that have not yet done so to seek to sign, ratify or accede to it.

24. We are also convinced that the proper management of public affairs and public property and the rule of law are essential to the prevention and control of corruption, including, inter alia, through effective measures for its investigation and prosecution. Furthermore, we recognize that, in order to curb corruption, it is necessary to promote a culture of integrity and accountability in both the public and the private sector.

25. We are convinced that asset recovery is one of the essential components of the United Nations Convention against Corruption and, for that reason, we emphasize the need to adopt measures to facilitate asset recovery that are consistent with the principles of that convention.

26. We are conscious of the challenge of investigating and prosecuting complex cases involving economic and financial crimes, including money-laundering. We call upon Member States to strengthen policies, measures and institutions for national action and international cooperation in the prevention, investigation and prosecution of economic and financial crimes, including money-laundering, and such crimes conducted via, or facilitated by, information technologies, in particular in connection with the financing of terrorism and trafficking in illicit drugs.

27. We are conscious of the crucial importance of tackling document and identity fraud in order to curb organized crime and terrorism. We seek to improve international cooperation, including through technical assistance, to combat document and identity fraud, in particular the fraudulent use of travel documents, through improved security measures, and encourage the adoption of appropriate national legislation.

28. We recommend that voluntary contributions and appropriate technical assistance be made available to developing countries, to strengthen their capacity in order to support their efforts to fight economic and financial crimes effectively.

29. As appropriate, we endeavour to use and apply the United Nations standards and norms in our national programmes for crime prevention and criminal justice reform and to undertake, as needed, efforts to ensure their wider dissemination. We endeavour to facilitate appropriate training for law enforcement officials, including prison officials, prosecutors, the judiciary and other relevant professional groups, taking into account those norms and standards and best practices at the international level.

30. We recommend that the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice give consideration to reviewing the adequacy of standards and norms in relation to prison management and prisoners.

31. We note with concern that the physical and social conditions associated with imprisonment may facilitate the spread of HIV/AIDS in pre-trial and correctional facilities and thus in society, thereby presenting a critical prison management problem; we call upon States to develop and adopt measures and guidelines, where appropriate and in accordance with national legislation, to ensure that the particular problems of HIV/AIDS are adequately addressed in such facilities.

32. To promote the interests of victims and the rehabilitation of offenders, we recognize the importance of further developing restorative justice policies, procedures and programmes including alternatives to prosecution, thereby avoiding possible adverse effects of imprisonment, helping to decrease the caseload of criminal courts and promoting the incorporation of restorative justice approaches into criminal justice systems, as appropriate.

33. We affirm our determination to pay particular attention to juvenile justice. We will consider ways to ensure the provision of services to children who

are victims of crime and children in conflict with the law, in particular those deprived of their liberty, and also to ensure that those services take into account their gender, social circumstances and developmental needs and the relevant United Nations standards and norms, as appropriate.

34. We stress the need to consider measures to prevent the expansion of urban crime, including by improving international cooperation and capacity-building for law enforcement and the judiciary in that area and by promoting the involvement of local authorities and civil society.

35. We express our profound gratitude to the people and the Government of Thailand for the warm and generous hospitality towards the participants and for the excellent facilities provided for the Eleventh Congress.
